

Mladi planinec

Glasilo PD Lisca Sevnica
Št. 52, leto 2020

Sevniški

2020 planinski maraton

sobota

29. avgust

gibanje / druženje / narava / kultura / kulinarika / sprostitvev / zabava
6km / 11km / 18km / 28km / 45km

Enkratno doživetje za vse generacije!

Info in prijave (od 1. 4.) na:
www.planiskimaraton.si

MLADI PLANINEC

Številka 52, leto 2020

Izdajatelj: **Planinsko društvo Lisca Sevnica**
Taborniška ulica 14, 8290 Sevnica

Avtorji prispevkov in fotografij so navedeni pri prispevkih.

Naslovnica: Cici tabor na Slatni. Foto: **Jakob Lekše**.

Zadnja stran:

Izpust lesne sove v naravo na Lisci.

Foto: **Ljubo Motore**.

Naklada: **500 izvodov**

Oblikovanje in tisk: **Tiskarna Pro Print**

KAZALO

Nagovor predsednika in članstvo društva.....	2
Sevniška planinska pot - pot Lojza Motoreta...3	3
Lovrenc.....	4
Zasavska planinska pot.....	5
Ponedeljkova in torkova skupina.....	6
Torkova skupina.....	7
Sredina in četrtekova skupina.....	8
Sobotni izleti.....	9-10
Lunarji, Luneki in Lunaši.....	11
Cicibani planinci.....	12-13
Kodeks obnašanja v naravi.....	14-15
Cicitabor Slatna 2019.....	16-18
Mladinski odsek.....	19-24
Športnoplezalni odsek Aranea.....	24
Družinski izleti.....	25
Markacijski odsek.....	25-27
Klub vodnikov in Klub za varstvo narave..	27-29
Planinska pevska skupina Encijan.....	30
Planinska skupina Tanin.....	30
Poročila z društvenih aktivnosti.....	31-44
Planinsko zavetišče pod Svetim Rokom.....	45
Jurkova koča na Lisci.....	45
Dogajanje na Lisci.....	45-46
Uporabni izdelki z znakom Lisce.....	47
Iz zgodovine Lisce.....	47-50
Planinska priznanja.....	51
Nov planinski zemljevid.....	51
V spomin: Valentin Božič - Zdravko.....	52
Vabljeni na Lisco!.....	53
Posavski festival pohodništva 2020.....	54
Naši podporniki.....	55
Tehnična planinska oprema.....	56
Finančno poročilo za leto 2019.....	57-58
Finančni načrt in članarina za leto 2020.....	59
Osebna izkaznica društva in kontakti.....	60

Tradicija in vrednote

Spoštovani planinke in planinci!

Pred vami je 52. številka Mlada planinca, v katerem vsako leto združimo in predstavimo naše aktivnosti, dejavnost v preteklem letu. Mladi planinec izhaja neprekinjeno vsako leto od leta 1977, v nekaterih letih je bilo izdanih tudi več števil. Tudi tokratna številka predstavlja pestrost planinskega dogajanja v preteklem letu.

Programske dejavnosti društva so zelo pestre in raznolike. Skoraj za vsakega se nekaj najde. V društvu vsako leto opravimo okoli 10.000 ur prostovoljnega dela. Za osebno, skupno in javno dobro!

Preteklo leto nas je zaznamovalo s številnimi večjimi obeležji in izzivi. V mesecu juniju smo na Lisci gostili vseslovensko srečanje planincev Dan slovenskih planinskih doživetij 2019, ko smo tudi predstavili novo planinsko karto Lisca in Sevnica z okolico v merilu 1:30.000, ki smo jo dolgo načrtovali in si jo želeli. Ob koncu leta 2019 smo uredili še

novi spletni stran društva www.pd-lisca.si. V leto 2020 (115. leto delovanja društva) vstopamo pozitivno s številnimi novimi idejami in izzivi, ki morajo temeljiti na tradiciji in vrednotah planinstva. Le-te so vedno bolj ogrožene, saj nam tempo življenja in splošne družbene razmere niso naklonjene. Poseben izziv ostaja delo z mladimi. Mladim moramo dati priložnost in možnost, da prevzemajo odgovornosti, se razvijajo, a jim hkrati nuditi podporo na premagovanju ovir in izzivov. V družbi omejitev, pravil, stresov, obremenitev, pritiskov ipd. se vedno več ljudi vrača v naravi, v gore, planine, gozdove... Narava je s tem tudi vedno bolj obremenjena, kar še posebej čutimo na naši Lisci.

Bodimo vzor in držimo skupaj. Zavedajmo se, da sami soustvarjamo življenjsko okolje in da lahko vsak pripomore k boljšemu, čistemu in prijetnemu svetu. Bodimo navdih. Naj nam ni vseeno. Pomagajmo si in si privoščimo uspeh. Gibanje pa naj bo naše vodilo za ohranjanje vsesplošnega zdravja.

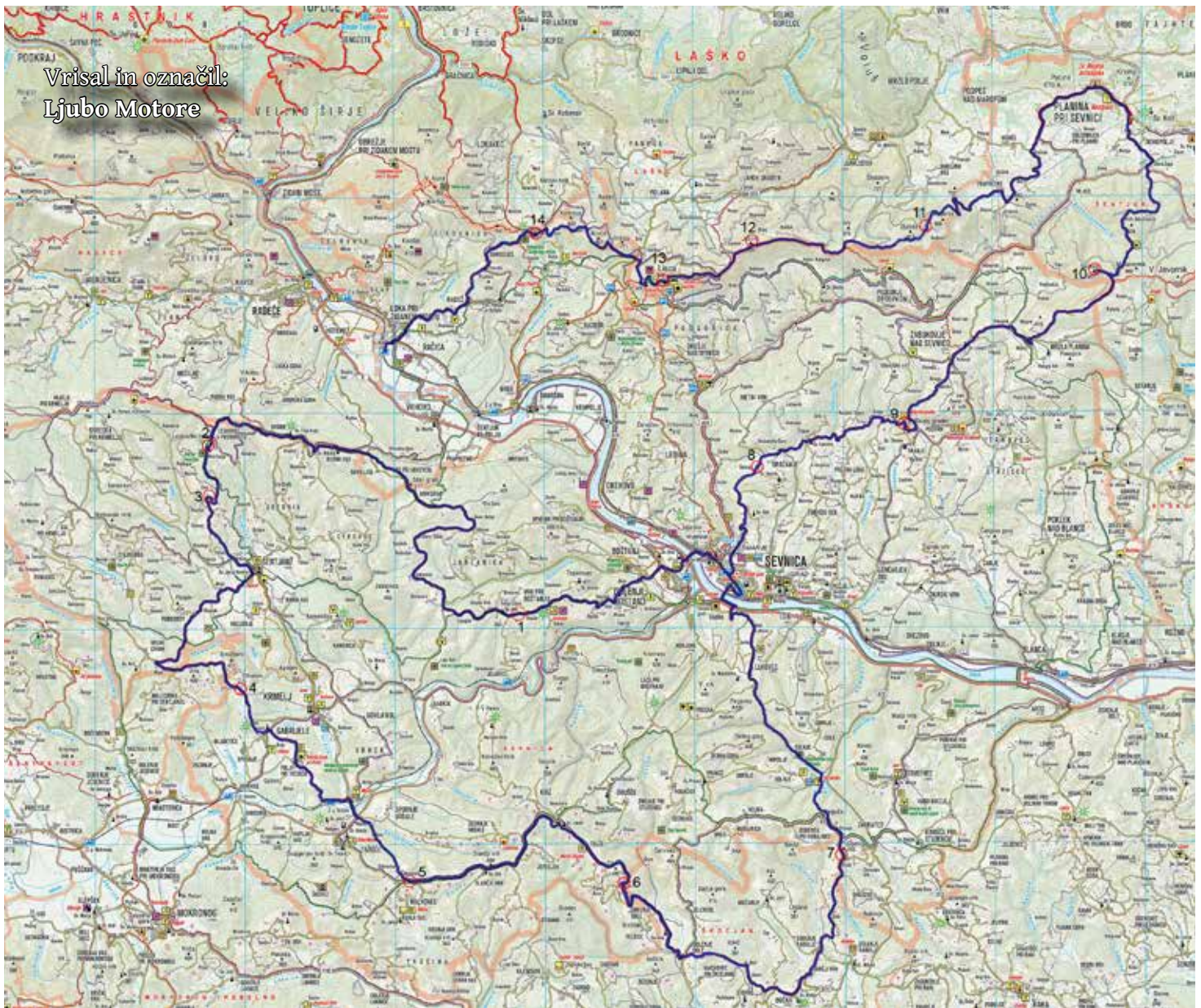

V imenu PD Lisca Sevnica se zahvaljujem vsem pokroviteljem in podpornikom društva, ki nam znate prisluhniti in nam pomagati takrat, ko je pomoč najbolj potrebna. Še posebej pa HVALA vsem planincem, našim članom, ki nesebično prispevate ure in ure dela za naše skupno in javno dobro. Želim vam mnogo prijetnih trenutkov v naravi, na planinskih poteh in drugih neprecenljivih doživetij, ki jih nudijo naše gore.

Rok Petančič
predsednik PD Lisca Sevnica

Članstvo PD Lisca Sevnica

LETO	A	B	S+Š	P+o	OPP	SKUPAJ	% glede na preteklo leto
2010	9	377	35	116	0	537	/
2011	9	397	34	80	0	520	-3,17
2012	10	353	35	84	0	482	-7,30
2013	12	332	41	42	0	427	-11,40
2014	14	289	30	47	1	381	-10,73
2015	10	314	40	85	1	450	+18,11
2016	8	350	36	116	1	511	+13,56
2017	7	359	50	136	1	553	+8,22
2018	9	354	42	124	1	530	-4,34
2019	11	349	49	112	1	522	-1,53

Sevniška planinska pot je bila urejena leta 1974. Namen poti je bolje povezati našo bližnjo okolico. Pot obide skoraj vse grebene na desni in levi strani Save v okolici Sevnice. Na poti je 14 žigov. Za pot je pripravljen dnevnik, ki ga dobite na sedežu društva. Ob zaključku poti društvo pohodnikom z zbranimi vsemi žigi podeli značko. Za celo pot potrebujemo 34 ur hoje, dolga je 107 km.

Pot lahko prehodimo v 4 etapah:
 Sevnica - Šentjanž - 7 ur (23 km)
 Šentjanž - Sevnica - 11 ur (37 km)
 Sevnica - Planina - 8 ur (22 km)
 Planina - Loka - 8 ur (25 km)

Na poti lahko občudujemo številne zanimive in zaščitene rastline. Na grebenih in vrhovih uživamo v čudovitih razgledih. Na poti skozi gozdove se sproščamo, v gostiščih in prijaznih domačijah smo vedno

prijazno sprejeti in se okrepčamo. Ob poti in v njeni bližnji okolici najdemo bogato naravno in kulturno dediščino: gozdove, rastišča azaleje in Clusijevega svišča, Grad Sevnica, arheološki park Ajdovski gradec, cerkve, znamenja, dvorce in obeležja, vinograde ter druge zanimivosti.

Več informacij o Sevniški planinski poti najdete v vodniku "Izleti v Sevniško okolico" ali v informativni zloženki, ki ju lahko dobite na sedežu društva, ali na spletni strani www.pd-lisca.si.

Turistične informacije pa lahko dobite na TIPS ter TA Doživljaj Posavje - tel. 07 81 65 462 ali 051 680 287 ali spletni strani: www.visit-sevnica.com.

Lovrenc, s suhimi travniki sredi gozdne krajine poraščen 722 m visok vrh s cerkvijo sv. Lovrenca, se nahaja ob planinski poti med Velikim Kozjem in Lisca v občini Sevnica.

Območje Lovrenca je del biosfernega območja Kozjansko in Obsotelje je botanična naravna vrednota državnega pomena. Velik naravovarstveni pomen predstavlja mešanica rastlinskih vrst, od alpskih do toploljubnih ilirskih.

Najbolj je Lovrenc poznan po naravnem rastišču enega od rastlinskih simbolov planinstva - Clusijevega svišča (*Gentiana clusii*). Clusijev svišč je alpska rastlina, ki se je kot ledeniški ostanek ohranila ponekod v predgorju, tudi v Zasavju.

Z oddaljenostjo od alpskih nahajališč in s številčnostjo primerkov, ki običajno že konec aprila pomodrijo travnike pod cerkvijo, je Lovrenc izjemna botanična lokaliteta. Pred njim zacveti tržaški svišč (*Gentiana verna ssp. tergestina*), za njim pa opojna zlatica (*Ranunculus thora*), endemit Zasavskega hribovja.

Clusijev svišč

Gentiana clusii

Opojna zlatica

Ranunculus thora

Kranjska lilija

Lilium carnolicum

LOVRENC

BOTANIČNI BISER POSAVSKEGA HRIBOVJA

Tu uspevajo tudi druge zavarovane vrste, kot so kranjska lilija (*Lilium carnolicum*) in več vrst orhidej – med njimi navadna in trizoba kukavica (*Orchis morio*, *O. tridentata*). Na pobudo PD Lisca Sevnica in PD Radeče in v sodelovanju z naravovarstveno službo je bilo leta 1994 z odlokom občine Sevnica rastišče Clusijevega svišča na Lovrencu razglašeno za botanični naravni spomenik (UL RS, št. 1/94). V letu 2008 je bil Odlok dopolnjen z razširitvijo območja zavarovanja (UL RS, št. 19/08).

Več informacij o Lovrencu dobite v novi informativni zloženki, ki jo lahko dobite na sedežu društva, ali na spletni strani www.pd-lisca.si, turistične informacije pa lahko dobite na TIPS - Turistično informacijski pisarni Sevnica ter TA Doživljaj Posavje - tel. 07 81 65 462 ali 051 680 287 ali spletni strani www.visit-sevnica.com.

Partnerji pri promociji in zaščiti Lovrenca:

ZASAVSKA PLANINSKA POT BIZELJSKO - KUM

Zasavska planinska pot (ZPP) se prične na Bizeljskem (177 m), od koder se povzpne na Bohor (915 m). Nadaljuje se iz Bohorja na Lisca nad Sevnico (948 m). Iz Tončkovega doma na Lisci gre na Veliko Kozje (993 m). Iz Velikega Kozja se spusti v stilu Kitzbuhelskih strmin v Zidani Most (204 m). Dvigne se na Kopitnik in Gore (813 m), spusti v Turje (441 m) in preko Zgornje Rečice na Šmohor (776 m). Iz Šmohorja na Kal (945 m) in Mrzlico (1122 m) in nato na Čemšeniško planino (1204 m). S Čemšeniške planine gremo v Izlake, na Sveto Goro (852 m), Geoss, Slivno, Zgornjo Slivno (852 m) in na Miklavža (741 m). Z Miklavža pridemo po strmem

zgoranjem spustu v Jevnico in se povzpne na Janče (792 m). Iz Janč krenemo proti Litiji (238 m). Iz Litije pa skozi Podkum na vrh Kuma (1220 m), okoli katerega hodimo praktično ves čas pohoda.

Skozi prostor Posavskega hribovja poteka 22 registriranih veznih in krožnih poti. Edina, ki povezuje celotno območje Posavja - od Bizeljskega na vzhodu, do Janč na zahodu, pa je Zasavska planinska pot. Sprva se je začela v Kumrovcu. Prvi planinci so jo prehodili že leta 1956, kot vezna pot pa je bila odprta 1. maja 1960. Bila je neke vrste planinski odmev na Slovensko planinsko pot, ki je te kraje v velikem loku obšla. Pot je označena s klasično Knafelčevo markacijo. Pot je nezahtevna, dolga približno 150 km in ima 19 kontrolnih točk.

V letu 2020 v PD Lisca Sevnica skupaj z ostalimi planinskimi društvi MDO Zasavja nadaljujemo z aktivnostmi za ureditev in promocijo Zasavske planinske poti.

V mesecu februarju smo začeli s skupnimi pohodi po Zasavski planinski poti. Prvi pohod je potekal 22. februarja od Lisce do Zidanega Mosta. Pohode bomo nadaljevali v toplejšem delu leta, tako da načrtujemo prehoditi celotno pot v približno dveh letih. Meddruštveni odbor Planinskih društev Zasavja razpisuje tudi **NAGRADNI FOTO NATEČAJ**, kjer se vse vrsti okoli Zasavske planinske poti. Tako vam ne bo potrebno potovati na drugo stran sveta in navduševati žirijo s prelepo eksotiko, temveč bo dovolj že fotografija lepe pokrajine z bližnjega hriba Posavskega hribovja, utrinek ljudi, pohodnikov... z območja Zasavske planinske poti, ali »portret« planinke postojanke na Zasavski planinski poti. Rok za oddajo fotografij je 15. maj 2020 do polnoči.

Vse dodatne informacije so objavljene na spletni strani www.pd-lisca.si.

Vabljeni k sodelovanju!

Ponedeljkova skupina

Nas osem ob osmih na parkirišču pri krožišču v Šmarju: včasih vzamemo s sabo še koga več, tu in tam krenemo na pot bolj zgodaj. Skrbni šoferji nas vedno varno pripeljejo na izhodišče in potem spet domov, Vinko Govekar pa ima še posebne zasluge pri organiziranju, vodenju in vožnji, tudi kombija, če je treba. Sicer pa program oblikujejo tudi Vinko Šeško, Ljubo Motore in drugi člani skupine. PRISRČNA HVALA VSEM!

Na vsakem pohodu je važno kavica nekje na začetku, da se ogrejemo in pogovorimo, potem pa še ena na koncu, da pohod ovrednotimo. Pa ni nujno, da je ravno kavica: ta nam je samo za izgovor. Naše poti nas vodijo po sevniški občini: po nasipih ob Savi je mogoče hoditi tudi z dežniki, vseč pa so nam tudi cilji v sosednjih občinah in po vseh pokrajinah naše lepe domovine. Obvezno skoraj vsako leto iščemo jarico na Bohorju, velikonočnico na Boču ter pod njim, encijan na Lovrencu; obiščemo steljnike in vinograde v Beli krajini, občudujemo bleščeči ruj na Kraškem robu, uživamo med zlatimi macesni na Slemenovi špici. Poleg teh stalnih ciljev se nam je priljubila tudi pot okrog Slivniškega jezera, na novo smo letos odkrivali sotočje obeh Sav in Talež s pogledom na Blejsko jezero, Šaleška jezera, okolico Podčetrтка in Bizeljskega, novi stolp na Rogli, Trško goro ... Tako se je nabralo 40 pohodov in srečanj.

KJERKOLI SMO, NAM JE LEPO!

Posebno lepo pa nam je na družjenih ob rojstnih dnevih, zaključkih ali kar tako. Zavetje najdemo pri Slavici in Tonetu na Bojniku, Elčki in Vinku na Primožu, po novem pa tudi pri Vlasti in Vikiju na Bregu. Njihovo gostoljubje ne pozna meja!

Torej:

Nas osem ob osmih: za razne smeri in lepe poti – za prave ljudi.

Parkirišče Rondo – kaj bi to b'lo: skupina ljudi zaseda, modruje, kam bi se šlo.

Odločitev je taka, da prava je vsaka: le pot pod noge, samo, da se gre.

Ljubo je spredaj, da pot nam razišče, cigareta in mobi, kaj vse tam poišče.

Vinko povsod je, kjer je pač treba: pomaga, svetuje, če je zadrega.

Drugi pa Vinko, bog si ga vedi, novim motivom gotov' je na sledi.

Brzinska blagajna Slavica je: kilometri in kava – vse ji to gre.

Se Elčka zaklinja, da tja pa ne gre, potem pa v strmino vsako uspe.

Stanka razmišlja, vmes postoji, recepte, nasvete nam vedno deli.

Kaj bi o Vlasti, ona kar časti; pridobitev velika, tako, kot se šika.

Moja malenkost se rine povsod, višina in glas sta mi včasih napot'.

Vsi drugi ste z nami, v mislih morda; misel je tisto, kar tudi velja.

Je Primož zavetje, Bojnik kot doma in uživamo vedno kol'kor se da.

Pri druženju našem za vse naj velja: smo skupaj bogati, vesel'ga srca.

Romana Ivačič

Foto: Vinko Šeško

Torkov dan 2019

Noč bila je težka ali lahka, ko budilka predrami nas iz spanca.

»Al vstati, al še obležati?« Vedno bi to lahko bilo vprašanje.

In vendar, vedno prva je odločitev prava.

Tako vsak od nas na uro točno do prevoza sam pritava. Če to je kombi, razen Zmaga, ura sedečega nam spanca vse do kave še pripada.

Na cilju vožnje treba narediti je foto dokument postajališča in, če sila je, tudi še obisk stranišča.

Ogrevanje odvisno je od strmine pa tudi od poletja ali zime.

Lahko je cesta ali pot, lahko pa steza ali snežna gaz v beli kot.

Gozd se redči in v ruševje prehaja, v travinju pa nam kamenje nagaja.

Sinje modro je nebo, na njem sonce se blešči, okrog vršaci beli,

v dolini potok žubori in pogled na sceno to, nas srečne naredi.

To nas vleče v višine iz meglene tam doline.

Včasih potreba je čelade si nadet, pa pas in varovalni še komplet in pozimi še dereze gor pripet.

Tako sopihamo navzgor seveda z ruzaki obteženi, bi rekel človek, da smo nor.

Ko težko na vrh prispemo in ko ves svet je pod nami, samo še sonce, kavke, avioni in oblaki so nad nami.

Občutek zmage vsakdo še foto ovekoveči. Za tem pa iz nahrbtnikov kar najhitreje suhe majice in dobre malice treba je izvleči.

Pred povratkom moramo se malo odpočiti in žig z vrha v dnevnik še shraniti.

Od občutka zmage in lepot prežeti, pot v dolino spet treba je začeti.

Po urah parih spet smo v dolini, prepričani, da dan za zdravje in duha koristno smo izrabili.

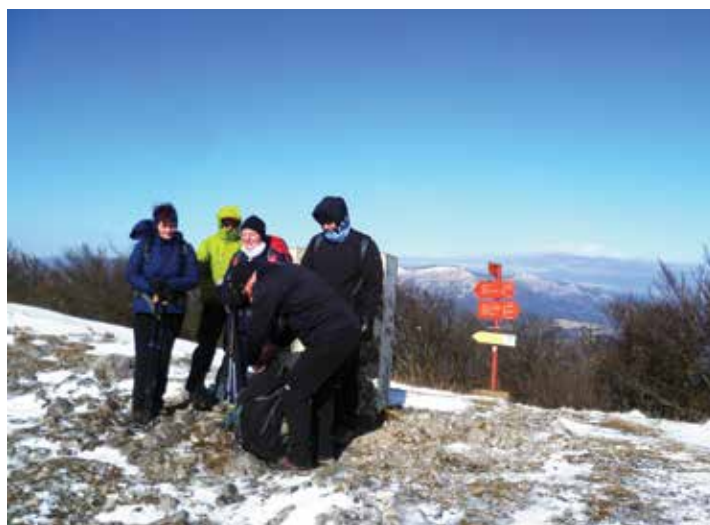
Ko vožnja proti domu spet v spanec nas zaziblje in noge malo otrdijo, žeje čuti nas zbudijo.

Zato s ceste treba je zaviti, tank naliti. žeji ugoditi pa še obračun narediti.

In ko žejo potešimo včasih, če kdo praznik ima, še pice zraven naročimo. Pri razhodu pa kar največkrat lahko noč si zaželimo z željo, da se naslednji torek spet dobimo.

Sicer pa smo kar nekaj torkov pogrešali lepšega vremena in pogrešali smo Zdravka, od katerega smo se v tem letu žal morali posloviti. Prehodili smo terene in obiskali vrhove širom Slovenije od Debelega Rtiča do Žavcarjevega vrha na vzhodu in Snežnika do Visokega Obirja (Osterca) na astrijskem Koroškem. Najbolj nas

je prezeblo na Vremščici ob hudi zimski burji, roke pa bolele po ferati Biondi nad Glinščico nad Trstom. Naključni zgodovinski dogodek smo doživeli na torek, 10. septembra na vrhu Košenjaka, ko smo zagledali na mejnem kamnu z Avstrijo datum 10. sept. 1919 Saint Germain. Hitro smo ugotovili, da smo na severni meji Slovenije, ki je bila določena točno pred sto leti s Saintgermainsko pogodbo na ta dan. Gob v tem letu ni bilo na pretek, smo pa nabrali kostanja.

Najpomembnejše pa je, da smo se z vseh tur vrnili zdravi in zadovoljni.

Janez Levstik

Sredina skupina v letu 2019

Druženje, hoja, gibanje, pa tudi osebno zadovoljstvo nas pripelje vsako sredo na zborna mesta, le včasih, predvsem zaradi vremena, smo se podali na pot ostale dni. V začetku leta smo nadaljevali začetno pot E6 in E7 in ju tudi dokončali do srečanja euro pohodnikov v mesecu maju, ter prejeli zaslužena priznanja o prehojenih poteh.

Skupina šteje 9 članov, ki več ali manj hodi redno vsak teden, ostali člani pa se nam pridružijo občasno (11). Skupno smo kot skupina opravili 405 pohodov na 45. različnih poteh širom Slovenije. Vozimo se z lastnimi avtomobili občasno pa tudi z vlakom.

Posamezniki se vključujemo tudi v ostale društvene aktivnosti in izlete. V mesecu avgustu organiziramo tudi tabor v Slatni, s ciljem obiskati Julijce in Karavanke.

V letu 2020 upamo, da bomo z našimi pohodi nadaljevali. V načrt smo si zadali tudi večdnevni pohod po Čičariji in Istri, ravno tako pa tudi tabor v naši Slatni.

Tone Šeško

Četrtkovci v letu 2019

Tudi v letu 2019 smo zapolnili večino četrtkov s potepanji po slovenskih gorah. V skupini nas je 5 in se prevažamo z lastnimi avtomobili. V letu 2019 smo bili na izletih 42-krat. Prevozili smo 3100 km, hodili 149 ur.

Imeli smo 3 do 5 urne pohode po vsej Sloveniji. Močno si želimo, da bi se uresničila napoved zakona, ki bi upokojencem nudil brezplačne vožnje, saj bi tako precej sprostili vožnjo starejših po cestah, pa tudi ekološki učinek ne bi bil zanemarljiv.

Vinko Šeško

Sobotni izleti v letu 2019

Prvi je bil v soboto, 26. januarja, po Evropski pešpot i E12. Pot je speljana po bivši trasi železniške proge »Parenzane«. Prehodili smo odsek od Brtonigle do Kaštelirja. Pohoda se je udeležilo 110 pohodnikov. Po poti nas spremljajo Hrvaški planinski prijatelji.

V soboto, 23. februarja, smo začeli pot po Zasavski pla-

ninski poti. Začetek na Bizeljskem pri gostilni Šekoranja do gradu Podsreda. Udeležba 75 planincev. Pozdravili in vodili so nas vodniki domačega Planinskega društva Brežice. Med potjo pa nas je pričakal naravovarstvenik Dušan Klenovšek, ki mu je bilo prijetno prisluhniti.

V soboto, 16. marca, nadaljevanje po Zasavski planinski poti od gradu Podsreda do Veternika - Ravni log. Udeležilo se je 86 planincev. Na gradu Podsreda smo imeli dobrodošlico članov Kozjanskega parka, vodili pa so nas vodniki Planinskega društva Bohor Senovo.

V soboto, 13. aprila, smo po Zasavski poti nadaljevali pot od Ravnega loga, do kočice na Bohorju in naprej v dolino Sevnične do Pipana. V koči na Bohorju nas je čakala dobrodošlica in foto razstava planinskega cvetja, katero je pripravila Sonja Kostevc. 50 udeležencev. Pohod so vodili vodniki PD Bohor Senovo in PD Lisca Sevnica.

V soboto, 25. maja, smo se udeležili srečanja Evropopotnikov na Bloškem jezeru. Prehodili smo odsek poti E6 od Nove vasi do Bloškega jezera. Tu je bila krajša

slovesnost in druženje. 45 udeležencev.

Prvi vikend v mesecu juniju 2019 pa smo imeli tridnevni izlet na otok Korčulo. Prvi dan smo si ogledali zaliv Gradina in polotok Sveti Ivan. Drugi dan smo se povzpeli na Vrh Koma (508m), nato še prehodili in ogledali

poseben rezervat gozdne vegetacije Kočje, ki je znan tudi po impresivnih Vapnenačkih stjenah. Obiskali grob glasbene legende Oliverja Dragojevića. Tretji dan pa se preko Pelješaca vračali domov. Udeležilo se je 105 članov.

Prva sobota v septembru, 7. septembra, je potekal svetovni festival praženega krompirja v Postojni, katerega se udeležimo tudi mi. Skupina članov PD Lisca je pražila krompir, ostali pa smo se ta čas povzpeli na sveti Lovrenc nad Postojno in ko smo prišli nazaj, je bil

krompir že sprajzen. To je zanimiv dogodek, saj ima celo mesto vonjave po praženem krompirju, ki ga delajo na različne načine in okuse. Udeležilo se nas je 57.

11. septembra smo se udeležili pohoda po Evropski pešpoti E6 od mejnega prehoda Radelj do mesta Radlje, kjer smo se udeležili konference PROSILVA EVROPE, v lepem parku Dvorca, z naslovom: Gozdovi za prihodnost-od znanosti do ljudi in 50. letnici evropskih pešpoti. Se družili z gozdarskimi strokovnjaki celega sveta, ob pogostitvi občine Radlje. 25 udeležencev.

Od 4. do 6. oktobra smo s pevsko skupino Encijan doživljali otok Lastovo. Skupina je v soboto imela krajši pevski koncert, kateremu so domačini zelo prisluhnili. Ogledali smo si zanimivosti otoka, ki se počasi turistično razvija. 55 udeležencev.

V soboto, 19. oktobra, pa smo nadaljevali pot po Zasavs-

ki planinski poti. Pot smo začeli pri Pipanu, nadaljevali mimo Ivc, kjer sta dobrodošlico pripravila Darinka in Janko Avguštin in nadaljevali proti Lisci. Ko smo prišli na Lisco, nam je koračnico zaigrala godba Blanški vinogradniki. 37 udeležencev.

V soboto, 23. novembra, izlet v neznanu. Tokrat smo se odpeljali v Belo krajino do kraja Radovica v Metliški

občini. Od tu smo se povzpeli na Krašnji vrh in nazaj v šolo Brihtna glava v Radovici. Je turistična zanimivost, katere idejni oče je Belokranjec Toni Gašperič. Po pouku pa na toplo malico na izletniško kmetijo Bajuk in degustacijo vina. Udeležilo se je 55 oseb.

Nagradni izlet za člane, ki med letom s svojim delom prispevajo za boljše delovanje našega društva, pa je bil

12. decembra v Slovensko Istro. Ogledali smo si zanimivosti te pokrajine, obiskali Fontano vin v Marezigah in imeli pozno kosilo na Bio Posestvo Vina Montis &Eko Laura. Na poti domov smo si ogledali še Koper v sijaju novoletnih lučk. Udeležilo se jih je 48.

Darinka Avguštin

Lunarji

Leto se je hitro obrnilo in spet je čas, da malo pobrska-mo kaj vse smo postorili. Vsak mesec smo hodili na pol no luno na Lisco ali pa po mejah naše občine. Na veliki ponedeljek smo imeli pohod po Aškerčevi poti

iz Rimskih toplic do Zidanega Mosta. V svoji sredini smo imeli domačina iz otroških let, kateri nam je celo pot slikovito opisoval zgodovino in življene v njegovi mladosti v tistih krajih.

Udeležili smo se vseslovenskega srečanje Lunarjev, delovnih akcij, izletov, taborov.

Na veliko žalost pa nam je kruta bolezen iz naše sredine vzela našega Zdravkota.

Za konec leta smo imeli presenečenje, obiskali smo g. Jožeta Žvegliča, ki nam je zelo na obširno opisal izdelavo harmonik.

Vsem pohodnikom želim veliko lepih trenutkov in varnih korakov.

Marjana Cizl

Luneki

Že teče 20-letno, ko se vsako polno luno zberemo in se podamo na pohod. To leto smo osvajali tudi druge hribe v občini Sevnica, ki imajo v sijaju polne lune še poseben čar.

Darinka Avguštin

Lunaši

Mineva petnajsto leto naših luninih pohodov. Prva leta smo hodili samo na Lisco. Vedno smo načrtovali, da smo šli nazaj z vrha Lisce v mraku. Ob lepih jasnih večerih nam je svetila luna. Sedaj obiskujemo bližnje hribe in steze okrog Sevnice. V mesecu maju sta nas presenetila Darinka in Jani. Šli smo po stari strmi poti na Topolovec. Ta pot je bila že dolgo zaraščena in neprehodna. V lanskem letu sta jo s pomočjo Nike in Vojke Udovč iz Boštjanja usposobili. Ta pot se imenuje sončna pot na Topolovec. Ob poti na vzpetini nam je Jani pokazal, kje so včasih imeli domači Zagrajškovi vinograd in zidanico. Čas je naredil svoje in sedaj je tam gozd. Tudi vse naokoli je poraščeno z

drevesi, kar pred časom ni bilo.

Želimo si, da se oživi še veliko poraščenih starih stezic in da obudimo čim več spominov na pretekle čase.

V imenu skupine Lunaši želimo vsem veliko zdravja, sreče, lepih sanj in ciljev. Naj vas na poti vodi varen korak.

Martina Jamšek

Cicibani planinci v letu 2019

Gibanje je življenje, predvsem z gibanjem v naravi ohranjamo zdravje. Zato že otroci v predšolskem obdobju potrebujejo nenehen stik z naravo, saj lahko samo s pomočjo doživljanja narave, s srečanji z živalmi, z občudovanjem rastlin, vonjem cvetov, z doživetjem toplote sonca, ledenih rož na oknu, žuborenja potoka, spoznajo, da je narava posebna ljubezen, posebna lepota in zato se jo morajo na vsakem koraku naučiti

spoštovati in čuvati. Pod drevesi, grmi, v gozdu, na gozdni jasi, travniku lahko otrok počne, spoznava več kot pa na umetnih igralih. Iz vsake trave, kamenčka, vejice lahko naredi, kar hoče, si zamisli. Tako bogati svojo domišljijo, razvija ustvarjalnost in pa pravilen odnos do

skrbi za naravo.

V letu 2019 smo v Vrtnu Ciciban Sevnica, v oddelku Polži izvedli akcijo CICIBAN PLANINEC po zastavljenem programu, upoštevajoč smernice Planinske zveze Slovenije in športno – gibalnega programa Mali sonček. Sodelovalo je 18 otrok, v starosti 3 - 5 let, v medsebojnem sodelovanju Vrtna Ciciban Sevnica in Planinskega društva Lisca Sevnica.

V preteklem letu so bile nožice naših triletnikov še zelo skromnih moči, zato so naše prve prehojene stezice

vodile sem ter tja čez Hraste v vseh letnih časih. Tudi poti na sevniški grad smo izživel večkrat in v različnih letnih časih, potem pa smo vzdržljivost pri hoji stopnjevali po okoliških gričih in hribih ter spoznavali najprej bližnjo okolico naše lepe Sevnice. Ob vračanju z gradu smo spomladi imeli možnost spoznavati poklic gozdarja. Zelo se nam je priljubil Sv. Rok, ki nam omogoča pristop po različnih smereh, na vrhu pa prostiran travnik, ki ga izkoristimo za različne gibalne igre in uživamo v lepih razgledih. Nadaljevali smo pot proti Lamperčam in na povabilo Kozinčevih, imeli možnost opazovanja škotskega goveda na pašniku in piknika v naravi. Prav zanimivo je bilo tudi na Zajčji gori. Ob koncu šolskega leta smo izvedli orientacijski pohod skupaj s starši in se podali najprej z vlakom do Blance, nato pa družno prehodili pešpot ob reki Savi ter ob poti

reševali zastavljene (skrite) naloge, ki so nas popeljale do igral in gibalnih igrvic.

Večkrat nam je na cici - planinskih izletih ponagajalo, spremenljivo vreme. Naše vodilo pa je, da je tudi

deževen dan lahko vesel. Za otroke je že skok v lužo nekaj najbolj imenitnega, kar lahko prinese dež. Na naših izletih v naravo smo imeli veliko možnosti, da to ugotovimo in zares preizkusimo. Otroci potrebujejo tudi v deževnih dneh igro, predvsem pa dovolj gibanja zunaj, stran od telefonov, računalnikov, televizije, strukturiranih igrač... Primerno obuti, oblečeni v pelerine, smo se podajali v naravo raziskovat, spoznavat... Pokazali smo jim stvari, ob katerih se premalokrat ustavljamo: kapljice, ki polzijo po listu, deževnike, močerade, gozdne lazarje, širjenje krogov po vodi, ko smo vanjo metali kamenčke, zbiranje vode v kotanjici, poslušali smo, kako dež šumi, ropota, kako veter šelesti, kako ptice žvrgolijo, se oglašajo... Tudi to so dragocene izkušnje, pomembno je, da se otroci učijo opazovati...

Za celosten razvoj otroka so poleg umskih, čustvenih in socialnih spodbud bistvenega pomena gibalne spod-

bude, še posebej v naravi. Zelo pomembno je zgodnje oblikovanje otrokovih stališč do gibanj in tudi predšolska okoljska vzgoja. Otrok si jih oblikuje v okolju, v katerem se giblje. Najpomembnejša je spodbuda in zgled s strani staršev in vzgojiteljev. Gibanje izboljša otroko-

vo razpoloženje, splošno dobro počutje, zdravje in dvigne motivacijo. Srečne trenutke si ustvarjamo sami, to je naša sposobnost. Tudi otrok naj zna poiskati srečo v naravi, v to ga navajamo, usmerjamo. To je estetski užitek, s tem si krepi občutek za estetske vrednote.

Okoljsko zavest gradimo z bogatenjem človeške kulture in spoznavanjem vsega tistega, kar človeka obdaja. Cenimo to in vrednotimo to že od malih nog.

V vsaki situaciji na naših cicibanovih prehojenih stezicah najdemo nekaj zanimivega in vedno se radi vračamo in uživamo v naravi. Naj se tako tudi nadaljuje.

Cveta Fakin

Lisca
izletniški biser Posavja
Adventurous pearl of Posavje

 Posavje
 polno priložnosti

OBISK V NARAVI

Slovenija leži na stiku med alpsko, sredozemsko in celinsko regijo Evrope, zato je njena narava raznolika in lepa. S sistemskim varstvom in izvajanjem številnih aktivnosti želimo zagotoviti, da bi sedanje generacije, ki živijo na tem prostoru, izboljšale svoj odnos do narave in jo posledično ohranjale. Več kot tri četrtine zemljišč je v zasebni lasti, a je vsem dovoljen spoštljiv obisk gozdov, rek, gora in morja ter uporaba poti. Podajanje v naravo na oddih in rekreacijo ima na območju Slovenije dolgo tradicijo, za dober zgled pa skrbi vrsta organizacij.

Obiskovanje narave in uživanje njenih dobrot je vse bolj priljubljeno. Domačim se pridružujejo tuji obiskovalci, prav tako se povečuje ponudba za tiste, ki aktivno preživljajo svoj prosti čas v naravi. Da bi naravo in njene dobrote ohranili za nas in prihodnje rodove, se je treba močno potruditi.

Zapisani kodeks predstavlja usmeritve, ki spoštujejo zakonodajo ter temeljijo na tradiciji in ravnanjih, izoblikovanih skozi čas. Usmeritve so zapisane splošno in poljudno, tako da jih lahko uporablja vsak.

SPOŠTUJEM NARAVO.

NE PUŠČAM SLEDI.

Odpadke, tudi biološke in še posebej nevarne, odnesem s seboj in odložim v za to namenjene smetnjake ali na urejeno zbirališče. Nikoli jih ne puščam ali odlagam v naravo. Kurim le na ustrezno pripravljenih kuriščih in ogenj pred odhodom popolnoma pogasim ter pospravim. V času velike požarne ogroženosti upoštevam prepoved in ognja sploh ne začetim.

ŽIVALI OPOZARJAM NA SVOJO PRISOTNOST, VENDAR JIH PRI TEM NE VZNEMIRJAM.

Z govorjenjem živali opozarjam na svojo prisotnost, da se lahko umaknejo. Živalim se ne približujem in jih ne hranim. Psa imam pod nadzorom. Ne povzročam nepotrebnega hrupa in spoštujem pravico do miru v naravi.

HODIM PO POTEH.

Po poteh hodim zaradi zmanjšane vpliva na naravo in svoje varnosti. Z motornimi vozili in kolesi se vozim po zanje namenjenih cestah in poteh ter pri tem upoštevam omejitve in prepoved vožnje v naravnem okolju ter na zasebnih zemljiščih.

SEM ZGLLED DRUGIM.

S spoštljivim odnosom do narave, s širjenjem naravovarstvene zavesti in s podporo organizacijam, ki se ukvarjajo z ohranjanjem narave, sem zgled drugim. Ravnam v skladu s pravili in zakoni ohranjanja narave ter o morebitnih kršitvah obvestim pristojne organe.

SPOZNAVAM NARAVO IN PRISPEVAM K NJENEMU OHRANJANJU.

Poznamam se o naravnih vrednotah ter varovanih in zavarovanih območjih, pravila upoštevam pri obisku v naravi. Rastline in živali samo opazujem in jih ne poškodujem, vznemirjam ali vzamem iz njihovega naravnega okolja. Rastline, gobe, gozdne plodove in mah nabiram, kjer in kot je dovoljeno. Lov in ribolov izvajam v skladu s pravili. Ne vstopam v gozdne rezervate in mirne cone v gozdovih in zavarovanih območjih. Sploh pa ne posegam v brloge, gnezda, gnezdišča, krmišča in zavarovana območja na morju. V naravo ne izpuščam hišnih ljubljencev in rastlin ter tujerodnih in invazivnih živali in rastlin, niti jih ne prenašam z enega na drug kraj.

SPOŠTUJEM SEBE.

POZNAM SVOJE ZMOŽNOSTI IN JIH UPOŠTEVAM.

Obisk narave načrtujem in prilagam trenutnim vremenskim pogojem, svojemu znanju, zmoglostim in sposobnostim. Izvedem ga tako, da bom v njem užival in hkrati spoštoval naravo in njene prebivalce. Poskrbim za svojo varnost in varnost drugih.

SEM USTREZNO OPREMLJEN.

Imam ustrezno obutev, obleko in ostalo opremo za načrtovani obisk narave ter dovolj hrane in pijače z nekaj rezerve.

Kodeks obnašanja v naravi

Zveza tabornikov Slovenije je 27. septembra 2018 skupaj s predstavniki 26 civilnodružbenih organizacij, tudi Planinske zveze Slovenije, na konferenci na Gozdarskem inštitutu in Zavodu za gozdove Slovenije predstavila kodeks obnašanja v naravi v Sloveniji, poimenovan Obisk v naravi. Smernice temeljijo na že uveljavljenem, a ne zapisanem konsenzu slovenske družbe in je neke vrste dogovor med lastniki zemlje, vzgojnimi organizacijami, ki svoje dejavnosti izvajajo v naravi, ostalo civilno družbo in pristojnimi institucijami. Cilj kodeksa je bolje informirati obiskovalce narave ter turiste, kako se v Sloveniji obnašamo v naravi.

Na pobudo Zveze tabornikov Slovenije so se 12. maja 2017 prvič sestali predstavniki civilno družbenih or-

ganizacij, ki se ukvarjajo z rekreacijo in vzgojo v naravi (Planinska zveza Slovenije, LZS, RZS, SKM, ZSKSS, ZTS), turizmom (TZS) in varstvom okolja (Umanotera), predstavniki Zveze lastnikov gozdov Slovenije, Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (KGZS) ter Zavoda za gozdove Slovenije.

Na prvem sestanku so govorili o pomenu prostega dostopa do narave za rekreacijo in turizem, o pomenu vzgoje in odgovornosti organizacij, ki se ukvarjajo z rekreacijo, partnerstvu med obiskovalci, lastniki in državnimi organi pri ohranjanju narave. Ocenili so, da Slovenija ponuja izjemne možnosti za obiskovanje narave in da je sedanja ureditev področja, ne glede na nekatere negativne izkušnje in pojave, relativno dobra. To je v veliki meri zasluga pripravljenosti lastnikov gozdov in kmetijskih zemljišč, da sprejemajo prost dostop obiskovalcev in vzgojnega dela v

NARAVO OBISKUJEM, KER JE TO DOBRO ZAME.

Naravo obiskujem, ker je to dobro za moje zdravje in dobro počutje. Obisk narave in rekreacija v njej krepi telo in duha. Ko sem na obisku v naravi, spoznavam sebe in naravo ter se od nje učim.

PARKIRAM NA PARKIRIŠČIH.

Vozilo ustavljam in parkiram tako, da ne oviram drugih. Tudi če sem trenutno sam, zagotovem prehodnost stranskih vlakov in poti ter omogočim parkiranje tudi drugim.

SPOŠTUJEM DRUGE.

POZDRAVLJAM.

Običaj je, da se v naravi pozdravimo. Pozdrav je priložnost za komunikacijo z domačini in medsebojno izmenjavo informacij med obiskovalci.

DAJEM PREDNOST ŠIBKEJŠIM.

Na poteh dajem prednost šibkejšim od sebe. V zavetiščih dajem prednost tistim, ki zavetje bolj potrebujejo. V prometu in na večnamenskih poteh ima prednost pešec pred kolesarjem in motornimi vozili, kolesar pred motornimi vozili. Na vodi imajo plavalci in potapljači prednost pred plovili, premikajoče se plovilo se umakne stojječemu, manjše plovilo se umakne večjemu.

SPOŠTUJEM LASTNINO.

TUJA LAST NI MOJA PRAVICA.

Na večini območij v Sloveniji se izvajata kmetijska in gozdarska dejavnost. Brez dovoljenja lastnika ne uporabljam zemljišč ali nabiram pridelkov, kot so sadje, kmetijski pridelki ali drva. Prav tako ne uporabljam lovskih opazovalnic in drugih zgradb. Vrata ograd pašnikov zapiram za seboj.

NE HODIM PO KMETIJSKIH POVRŠINAH.

Ne hodim po travnikih, njivah, vinogradih, sadovnjakih in blizu čebelnjakov.

IZOGIBAM SE DELOVIŠČEM.

Izognem se deloviščem na kmetijskih in gozdarskih površinah ter tako poskrbim za varnost sebe in drugih. Na morju ne plujem v bližini ribogojnic, gojilnic školjk in ribiških ladij med delom.

SPOŠTUJEM LOKALNO SKUPNOST.

SPOZNAVAM IN UPOŠTEVAM LOKALNE OBIČAJE.

Pri svojem obisku spoznavam lokalne običaje, jih spoštujem in upoštevam.

SPOZNAVAM IN UPORABLJAM LOKALNA IMENA.

Kulturna krajina, ki jo obiskujem, je rezultat tradicionalne rabe prostora, kar se odraža tudi v imenih krajev in območij. Prispevam k ohranjanju poimenovanj in razumevanju krajine, tako da jih spoznavam in uporabljam.

KUPUJEM LOKALNO.

Lokalno skupnost podpiram tako, da kupujem lokalne izdelke in uporabljam lokalne storitve. Na tak način pomagam tudi pri ohranjanju krajine in narave.

SKRIBIM ZA VARNOST.

S svojim znanjem, vedenjem in spremljanjem razmer ostalim pomagam po svojih zmožnostih, ne da bi ogrožal svojo varnost. V primeru nesreče pokličem 112 in sledim navodilom.

rekreacijskih organizacijah pri vzpostavljanju pravil obnašanja v naravi. Strinjali pa so se, da takšnega stanja ne smemo jemati za samoumevno in da bi bilo koristno okrepiti družbeni dialog in oblikovanje družbenih norm na tem področju. Dogovorili so se, da bodo civilnodružbene organizacije v odprtem dialogu z lastniki, državnimi organi in siceršnje javnostjo na podlagi že obstoječih norm skušale oblikovati kodeks obnašanja v naravi v Sloveniji, ki bo predstavljal enotno podlago za vzgojo obiskovalcev narave in za obveščanje turistov. Do septembra 2018 se je programski odbor povečal na skupaj 27 sodelujočih organizacij, ustanov in projektov, nato pa so skupaj pripravili kodeks Obisk v naravi. Kodeks so oblikovali in podpisali (po abecednem vrstnem redu): Čebelarska zveza Slovenije, Center šolskih in obšolskih dejavnosti, CIPRA Slovenija, društvo za varstvo Alp, Dinaricum, Društvo za ohranjanje, raziskovanje in trajnostni razvoj Dinaridov, Go-

zdarski inštitut Slovenije, Kajakaška zveza Slovenije, Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, LIFE DINALP BEAR, Lovska zveza Slovenije, Morigenos – slovensko društvo za morske sesalce, Planinska zveza Slovenije, Prirodoslovni muzej Slovenije, Ribiška zveza Slovenije, Slovenski državni gozdovi, d.o.o., Slovensko odonatološko društvo, Snaga d.o.o., Služba Krajinski park Tivoli, Rožnik in Šišenski hrib, Turistična zveza Slovenije, Umanotera, Slovenska fundacija za trajnostni razvoj, WWF Adria, Zavod Red Tree Heritage, Zavod Republike Slovenije za varstvo narave, Zavod za gozdove Slovenije, Zveza gozdarskih društev Slovenije, Zveza lastnikov gozdov Slovenije, Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, Zveza tabornikov Slovenije.

Vir: www.pzs.si

Kodeks so oblikovali in podpisali: Center šolskih in obšolskih dejavnosti; CIPRA Slovenija, društvo za varstvo Alp; Čebelarska zveza Slovenije; Društvo za ohranjanje, raziskovanje in trajnostni razvoj Dinaridov; Gozdarski inštitut Slovenije; Javni zavod Triglavski narodni park; Kajakaška zveza Slovenije; Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije; LIFE DINALP BEAR; Lovska zveza Slovenije; Morigenos – slovensko društvo za morske sesalce; Planinska zveza Slovenije; Prirodoslovni muzej Slovenije; Ribiška zveza Slovenije; Slovenski državni gozdovi, d.o.o.; Slovensko odonatološko društvo; Snaga d.o.o., služba Krajinski park Tivoli, Rožnik in Šišenski hrib; Turistična zveza Slovenije; Umanotera, Slovenska fundacija za trajnostni razvoj; WWF Adria; Zavod Red Tree Heritage; Zavod Republike Slovenije za varstvo narave; Zavod za gozdove Slovenije; Zveza gozdarskih društev Slovenije; Zveza lastnikov gozdov Slovenije; Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov; Zveza tabornikov Slovenije.

Oblikovanje: Reakcija | Ilustracije: Petra Grmek

Cicitabor Slatna 2019

Aljaž, 7 let: "10-krat še gremo spat, nato pa gremo v cici tabor."

Babi, 59 let: "A se veseliš?"

Aljaž: "Zelo."

Dedi, 64 let: "Kaj pa vidva, gremo v cici tabor?"

Uroš, 9 let: "Komaj čakam. Upam, da bosta tam Nil in Vid."

Tomaž, 5 let: "A bo tudi Marko? Želim si, da bi bil tam tudi Marko."

45 planincev, starih med 5 in 64 let, se je odločilo preživeti 7 dni v družinskem planinskem taboru v Slatni nad Ratečami, točno od 20. do 27. 7. Jože Lekše in Mojč Rupar sta prevzela vodstvo, pripravila ture in povabila še kuharico Maričko, kajti tudi v gorah je treba dobro jesti. Vreme nas je razvajalo s soncem, tako da smo opravili vse načrtovane ture.

Mlajša skupina je dnevno hodila približno 4 ure, se vzpela 600 m oz. 800 m na Jerebikovec. Poti so nas vodile po gozdu, za kar smo zelo hvaležni, saj so bile temperature tudi v gorah visoke, tako da nam je znoj zalival oči in ušesa. Mlajši so premagovali pot s pomočjo starejših otrok, kajti prijatelju, ki ti je posodil kapo ali s tabo nabijal žogo ali igral igrice na telefonu, je treba slediti tudi v hrib. Ko pa se je gora postavila pretirano pokonci, sta pomagali vrv ali pa roka Jožeta ali dedka ali babice. Mlajši smo tako osvojili koč v Krnici, italijansko koč Rifugio Pellarini (1499 m), slap Peričnik in Aljažev dom v Vratih (1015 m), Jerebikovec (1593 m) in Tromejo (1508 m).

Starejša skupina je pod vodstvom izkušenega planinskega vodnika Mojmirja – Mojča Ruparja opravila vse zastavljene ture, od katerih jih je bila večina v visokogorju. Prvi dan smo se za ogrevanje iz Srednjega vrha podali na Trupejevo poldne, to je

1931 m visoki vrh na meji z Avstrijo. Vračali smo se čez Blekovo planino, kjer smo v koči na avstrijski strani spoznali prijetnega oskrbnika, ki je iskreno vesel vsakega obiskovalca.

Naslednji dan smo šli še v drugo sosednjo državo Italijo in osvojili Monte Nabois grande ali Veliki Naboj (2313 m). Vzpenjali smo se po lepo razgledni grebenski poti, vračali pa po drugi strani, da smo videli obe. Zanimivo izkušnjo smo imeli v koči Rifugio Pellarini, kjer sta oskrbnika zaradi okvare koč za en dan zapustila, na mizi pred njo pa pustila nekaj pijače in tudi hrane z obvestilom, da si lahko vsak postreže in po svojem občutku plača. Kaj takega nismo doživeli še nikjer.

Po dnevu počitka v Reziji smo nadaljevali v Sloveniji in se od Aljaževega doma v Vratih čez Sovratno odpravili proti Stenarju (2501 m). V čudovito sončnem in zelo vročem dopoldnevu smo po dobrih petih urah prišli na vrh. Na poti smo videli skupino kozorogov, eden med njimi nam je celo poziral in nam dovolil priti na tri metre, potem se je pa dostojanstveno umaknil. Na tej planinski turi sta se nam pridružila tudi mlajša planinca Urh in Nil in slednji je bil na vrhu tega mogočnega dva in pol

tisočaka tudi krščen. Brez težav sta naslednji dan z nami preplezala tudi na sosednjo goro – Križ (2410 m). Z obeh gora je čudovit razgled na sosednje 'velikane': Triglav, Razor, Škrlatico, Bovški Gamsovec

...

Prespali smo v Pogačnikovem domu na Kriških podih (2050 m), kjer smo se ob odlični hrani najprej dobro okrepčali, potem pa v ležalnikih ob koči uživali v čudovitem razgledu na dolino Trente in srednje Kriško jezero. Čeprav imajo oskrbnice na majicah pomenljiv napis 'Za vse s'm sama...', odlično obvladajo svoje delo: nudijo okusno, tudi vegansko in brezmesno hrano, ter so ob tem še nasmejane in prijazne. Ena med njimi je imela na ta dan celo rojstni dan in vsi v koči smo bili deležni okusne čokoladne sladice.

Za zadnjo turo smo se iz Bohinjske Bele podali še na Galetovec (1265 m) – 'najnižji' vrh v naši tedenski 'zbirki', a smo se po pretežno lepi gozdni poti zaradi velike vročine in sparine še najbolj preznojili. Z vrha je lep razgled na Blejsko jezero in sosednje gore.

Vsi skupaj smo se tretji dan odpravili v deželo zverinic v Rezijo. Najprej smo si v vasi Solvica ogle-

dali tipično hišo (bolje rečeno hišico), v kakršnih so nekoč živeli naši predniki. Nato nas je vodička v rezijanščini odpeljala v svet divjih mož in žena ter živali. Čisto vsega nismo razumeli, zato nam je prevedla v slovenščino. In še dve slabi urci hoje po »Ta lepi poti« mimo slapa, skozi gozd, na koncu pa navkreber še po asfaltu.

In uživanje v taboru, kamor smo se vrnili med 15. in 16. uro. Čas za tarok, badminton (naenkrat je igralo kar 12 planincev, tako da je bilo igrišče skoraj premajhno), ples, barvanje/lakiranje nohtov, nogomet, branje, računalniške igrice. In klepet, druženje – tisto, za kar med letom ni časa. Vsak večer je zagorel taborni ogenj, ki so ga dežurnim pomagali pripraviti ostali, kajti v slogi je moč. Nekega večera pa pripravljenega ognja nismo zakurili, saj smo bili tako dobro razpoloženi, da smo pripravili nastop in ogled risank Zverinice iz Rezi-je. K dobremu razpoloženju je veliko prispevala kuharica Marička z okusno hrano.

Teden dni v cici taboru je zdravilo za dušo in telo. V septembru pa smo na Lisci ob toplem sončnem vremenu in prijetnem druženju obujali spomine in kovali načrte za naslednji CICITABOR 2020.

Dedi: "Kaj, fantje, boste šli drugo let spet v cici tabor?"

Uroš, Aljaž in Tomaž: "Ja, seveda."

Babi: "Pa ne bo težko hodit?"

Uroš, Aljaž, Tomaž: "Ne, saj bomo igrali badminton, nogomet, tarok, kurili ogenj, spali v šotoru. In tudi Urh, Nil, Marko, Vid in Svit bodo tam. In malo bomo igrali tudi igrice."

Dedi: "A ste se imeli fajn?"

Fantje: "Zelo. Seveda. Cool je bilo."

Zapisali: Jelka Slukan in Mojca Pinterič Krajnc
Fotografije: Jakob Lekše

Program planinskih izletov - Cici Tabor 2019

20.07. - 27.07.2019

Starejši – nad 12 let- (2 - 5 ur hoda v eno smer):

21.07.2019: Srednji vrh (960m) – Trupijevo poldne (1931m)

22.07.2019: Zajzera (897m) – Veliki Nabojs (Monte Nabojs grande) (2313m)

23.07.2019: Dolina Rezi-je

24.07.2019: Vrata (1015m) – Stenar (2501m) – Pogačnikov dom na Kriških podih (2050m)

25.07.2019: Pogačnikov dom na Kriških podih (2050m) - Križ (2410m) – Bivak IV – Vrata (1015m)

26.07.2019: Bohinjska Bela - Galetovec (1265m)

Mlajši – od 4 do 12 let (1,5 – 2,5 uri hoda v eno smer):

21.07.2019: Kranjska Gora – Koča v Krnici (1113m)

22.07.2019: Zajzera (897m) – Rifugio Pellarini (1499m)

23.07.2019: Dolina Rezi-je

24.07.2019: Slap Peričnik – Aljažev dom v Vratih (1015m)

25.07.2019: Jerebikovec (1593m) iz Mojstrane

26.07.2019: Tromeja (1508m)

Osnovnošolski planinski izleti

Slovenci se imamo za gorniški narod, na kar smo zelo ponosni. Radi poudarjamo, da mora biti vsak Slovenec vsaj enkrat na Triglavu. V gorski svet resnično zahaja vse več ljudi, ki pa dostikrat niso dovolj seznanjeni z nevarnostmi, ki pretijo na vsakega obiskovalca gora. Da bi bilo nesreč v gorah čim manj, je potrebno že mlade ljudi navaditi osnovnih pravil, ki veljajo za gibanje v gorskem svetu. Privzgojiti pa jim je potrebno tudi zdrav način življenja, vztrajnost, odgovornost, skrb za sočloveka in naravo.

V ta namen v treh osnovnih šolah (OŠ Sava Kladnika, OŠ Boštanj, OŠ Blanca) v občini Sevnica deluje planinski krožek, ki ga vodijo mentorji (Janko Sotošek, Tanja Žnidaršič, Silva Žveglič, Saša Martinčič), izlete pa vodijo planinski vodniki PD Lisca Sevnica (Janko Sotošek, Silva Žveglič, Luka Žveglič).

Planinskih izletov se udeležujejo učenci razredne in predmetne stopnje, že nekaj let opažamo, da je največ otrok od 1.–6. razreda. Izleti načeloma potekajo tretjo soboto v mesecu.

V letu 2019 smo realizirali 4 planinske izlete, udeležba je bila zelo visoka, povprečno se nas je zbralo okoli 50 mladih planincev.

V zimskem času smo se povzpeli na Lubnik, spom-

ladi na Bohor, jeseni pa na Okrešelj in Trdinov vrh. Poleg same hoje učence navajamo na primerno

obnašanje do drugih planincev in narave, seznanjamo jih z nevarnostmi, ki pretijo v gorah. Mladi planinci spoznavajo znamenitosti krajev, značilnosti rastlinstva in živalstva ob poteh, kjer hodijo. Z iskanjem markacij ob poti in pogovorom popestrimo in poglobimo odnose.

Naš osnovni namen pa je še vedno otroke spraviti izpred pametnih naprav ter jim privzgojiti navade, ki jih bodo potrebovali celo življenje.

Silva Žveglič
mentorica krožka na OŠ Boštanj
in planinska vodnica

46. OŠ planinski tabor Mojstrana 2019 (13. - 20. julij 2019)

Na taboru želimo planinski vodniki vzgojiti udeleženca in ga izobraziti, da planinstvo postane njegov način življenja. Planinski tabor je učilnica v naravi, v kateri se na prijeten, zabaven in vznemirljiv način učimo obnašanja in pridobimo navade, ki jih prenašamo v vsakdanje življenje.

Naš prvi cilj je bil, da bi bili otroci zadovoljni in na zabaven način vzpostavili stik z naravo, kar mislim, da nam je dobro uspelo.

Da je tabor več kot odlično uspel moram pohvaliti vodnike, pomočnike oz. vodstvo in kuharja. Razdelitev dela in komunikacija je potekala brezhibno.

SOBOTA, 13.7.2019

V soboto, 13.7.2019, smo ob 9.00 krenili izpred Osnovne šole Sava Kladnika v Sevnici. Po dveh urah vožnje smo prispeli v Mojstrano, kjer nas je pustil avtobus, v tisti pravi tabor, kjer so travnik, gozd, narava kamor seže pogled, nobene dodatne hiše,

vse postavljeno od nič. Malo drugače kot smo bili vajeni zadnji dve leti.

Prtljago smo prenesli do tabornega prostora. Po prihodu v tabor so se udeleženci najprej razdelili po šotorih, se namestili in nato je sledilo kosilo. Po kosilu smo otroke sklicali skupaj. Vsak se je predstavil in povedal nekaj malega o sebi. Razložili smo jim osnovna pravila v taboru kot na primer kaj je pomen zbora, himne, red in čistoča tabornega prostora in nekaj osnovnih pravil. Potem smo jih razdelili v enakovredne skupine, vsaka skupina je imela svojega vodnika in pomočnika, na katerega so se člani skupine lahko obrnili v primeru

težav. Vsaka skupina se je potem skupaj s svojim vodnikom in pomočnikom odpravila na eno mesto v taboru, kjer je skovala ime skupine in izdelala plakat za predstavitev skupin. Učili in ponovili smo tudi himno. Razložili smo jim tudi kako poteka priprava na turo, kaj vse sodi v planinski nahrbtnik, saj je naslednji dan sledila že prva tura. Nahrbtnike so pripravili pred večerjo. Po večerji je sledila že omenjena predstavitev skupin v bližini ognjišča.

Ob spremljavi glasbe se je vsaka skupina predstavila, zapela kakšno pesem ali zaigrala skeč. Sledilo je še skupinsko petje in druženje. Tako smo zaključili prvi dan in se po umivanju zob zgodaj odpravili spat.

NEDELJA, 14.7.2019

Vstali smo že ob 06.00, saj nas je čakala prva tura. Obiskali smo slap Peričnik, ki je s svojimi 52 m eden izmed najvišjih slovenskih slapov. Do njega vodi označena pot iz Mojstrane. Slap nas je v vročem dopoldnevu lepo ohladil. Otroci so bili navdušeni nad njegovo mogočnostjo. Na poti nazaj proti tabornem prostoru, smo si hladili utrujene noge v Triglavski Bistrici in si napolnili čutare z kristalno čisto vodo. V tabor smo se prijetno utrujeni vrnili ob 14:00, kjer nas je že čakalo kosilo, makaronovo meso. Po kosilu je bilo na vrsti tuširanje in malo časa za počitek. Med prostim časom pa smo vodniki pridno ocenjevali šotore. Pripravili smo tudi drva za prvi taborni ogenj in po skupinah izdelali rakete po navodilih Mateja. Po večerji je sledilo tekmovanje po skupinah, katera raketa bo odšla višje v zrak. Nato je sledilo rajanje ob tabornem ognju in umivanje zob.

PONEDELJEK, 15.7.2019

Zbudili smo se ob 7.30. Najprej smo pojedli zajtrk, da smo bili polni energije in pripravljeni na nove

izzive. V dopoldanskem času smo imeli priložnost pokazati svojo tekmovalnost v štafetnih igrah. Popoldan pa smo udeležence smo razdelili v dve skupini. V prvi skupini smo predavali o prvi pomoči. Kaj vse se nam lahko pripeti v gorah in kako ravnamo v primeru nezgode. Druga skupina je poslušala predavanje kako se obnašamo v gorah, kako pravilno napolnimo nahrbtnik in kaj vse potrebujemo za na pot, kakšno vreme je primerno za izlet...Po planinski šoli je sledilo kosilo in počitek. Popoldne pa je sledila planinska šola v praksi. Kdor je želel, se je lahko preizkusil tudi v plezanju, hkrati pa smo kot del priprav na drugo turo vključili preizkus plezanja in ocenili kdo je pripravljen na zahtevnejšo turo.

Lačni od poslušanja in plezanja smo se vsi zagnali do kuhinje, kjer smo dobili slastno večerjo. Sledile so še priprave na torkovo turo, predvsem za skupino 10 udeležencev, ki so za svojo pot potrebovali plezalni pas, čelado in samovarovalni komplet.

TOREK, 16. 7. 2019

Dom Valentina Staniča pod Triglavom (2332m), težja tura

Z desetimi udeleženci smo se zbudili ob 5.30, hitro pozajtrkovali ter se s kombijem odpeljali do našega izhodišča – Aljažev dom v Vratih (1015m). Od doma smo po vsem dobro znani Tomiškovski poti krenili proti našemu cilju. Pot je sprva speljana strmo v gozd, zato se po tej poti hitro pridobiva na višini. Po dobri uri hoje smo prispeli do vstopa v steno, kjer smo si nadeli čelade, pasove in samovarovalne komplete. Potem pa se je začel zabavni

del poti, prepleten z zajlami, klini in skobami, ki smo jih s pomočjo pravilne opreme zlahka premagali. Na poti smo naleteli tudi na manjši odsek snega, ki se v senci grape še ni stalil. Oviro na poti smo s primerno tehniko hitro premagali. Po prečanju melišča nas je od kočice (našega cilja) ločilo le še dobre pol ure. V kočici smo zaslužno pomalicali. Miza je bila polna tudi domačih dobrot (beri: suha salama, sir, potica). Sestopili smo po drugi poti, čez Prag, kjer so delavci PZS ravno urejali pot. Po 4h in pol smo prijetno utrujeno prispeli nazaj v Vrata. Vsega skupaj, smo bili na poti nekaj več kot 10h. Vse pohvale pridnim mladim planincem, ki so s svojo dobro voljo in navdušenjem nad naravo in hojo v gorah dali turi tisti pravi pečat. Vsi smo sklenili, da jo naslednjič potegnemo vse do Triglava!

Jerebikovec (1593m), lažja tura
Večina se je odpravila na pot kasneje, bujenje ob bolj normalni uri, 7.00. Do izhodišča smo šli kar peš iz tabora, saj se Jerebikovec nahaja nedaleč stran od Mojstrane. Pot do vrha je trajala približno 4 ure in je bila kar strma, zato smo že komaj čakali cilj, saj je to pomenilo le eno: MALICO! Ob poti smo se igrali besedne igre, od ugibanja različnih rastlin in živali do spoznavanja samih dreves v neposredni bližini poti. Na vrhu se nam je odprl lep

razgled na naše Julijce, katere so se naučili tudi poimenovati. In tudi tja bomo enkrat šli! Mogoče že drugo leto.

Tako starejše kot tudi mlajše planince je ob vrnitvi v tabor pričakala BBQ pojedina. Bilo je za prste polizat, za kar se lahko zahvalimo le našemu super kuharju Bojanu.

SREDA, 17. 7. 2019

Vroč dan je bil kot naročen, da smo izpeljali težko pričakovane vodne igre. Naši vodniki in pomočniki so se potrudili, da so bile igre izvirne in ne tako lahke. Smo se pa seveda dobro zmočili. Nobenega vodnega balončka pa nismo vrgli stran. Kar je ostalo smo pometali eden v drugega in tako še dokončno pregnali vročino, ki je bila ta dan res neusmiljena. V celem tednu smo praznovali kar 4 rojstne dneve. Na koncu je vsak dobil svoje darilo, slavlencem pa smo tudi zapeli in skupaj praznovali ob lizanju sladoleda med turnirjem med dvema ognjema. Popoldan smo se pripravljali tudi na predstavitev po šotorih. Sledilo je še rajanje ob tabornem ognju in RIM-ŽIM-ŽIM.

ČETRTEK, 18. 7. 2019

Dan za zadnjo turo, zato smo se (še zadnjič) zbudili ob 7. uri in jo takoj po zajtrku mahnili na bližnjo planino – Vrtaško planino (1462m). Ker smo bili od celotnega tedna že kar malo utrujeni, se nam je pot malce »vlekla«. Na koncu smo do planine potrebovali skupno 3h 30min. Ob poti se nam je odpiral lep pogled nad Mojstrano. Videlo se je vse do našega tabora, ki se je zdel kot na dlan. Lepo se je razprostiral pogled tudi na našega očaka – Triglav in ostale okoliške vrhove Julijcev. Na planini smo v miru pomalicali in si vzeli nekaj časa za poležavanje na soncu. Še čas za skupinsko fotografijo in že je sledil sestop nazaj v tabor. Po zasluženem kosilu smo se VSI stuširali in izkoristili malo prostega časa za družabne igre. Popoldan smo se razdelili v dve skupini. V eni smo iz barvnih vrvic

pletli zapestnice, na katere smo nizali črke. Nastalo je tudi nekaj zanimivih sporočil. V drugi skupini pa se je izdelovala prava Teslina tuljava. Lahko bi razdelili skupini v »tisto za punce« in »tisto za fante«. Zvečer pa nas je čakal še kviz v katerem smo se preizkusili po skupinah.

PETEK, 19. 7. 2019

Predzadnji dan taborjenja in enega lepših dni v celem tednu smo izkoristili za orientacijo v okolici tabora. Vodniki smo pripravili 12 točk, ki so jih udeleženci morali poiskati ter opraviti različne naloge, ki so jih le-te zahtevale. Trasa je vsebovala tudi dve t. i. živi točki, kjer smo morali udeleženci pokazati posebna znanja. Celotna pot je bila dolga med 2-3h. Ravno prav, da smo še malo bolj raziskali čudovito okolico tabora. Eno prav idilično

mesto, ki ga je vredno izpostaviti je jezero Kreda, ki se nahaja dobrih 15 min hoje po gozdni poti od samega tabornega prostora. Pravi raj na zemlji in še en dokaz, koliko lepih kotičkov skriva naša Slovenija. Popoldan smo se odpravili čez reko v Slovenski planinski muzej. Zopet smo se razdelili v dve skupini, da ni bilo prevelike »gužve« v sami stavbi. Zunaj pred muzejem je potekala delavnica izdelovanja lesenega helikopterja, ki ga je vsak po želji tudi pobarval. Drugi del je sledil v samem muzeju, kjer nas je vodička popeljala od točke do točke in nam povedala veliko novih zanimivosti o naravi, gorah in planinstvu na sploh. S svojim obiskom pa so nas počastili tudi gorski reševalci iz Mojstrane, ki so nam pripeljali pokazat vso opremo, ki jo uporabljajo pri reševanju v zahtevnih razmerah in posameznih intervencijah.

Po prihodu nazaj v tabor je sledila večerja in priprave na Miss in Mistra Mojstrane 2019. Vsak je imel na voljo po 2 izhoda, enega planinskega in enega po želji. Komisija je dovolila tudi skupinske izhode, ki so bili nadvse zanimivi. Priča smo bili kar nekaj zabavnih skečev v ritmu hoje po modni pisti.

Dan je bil poln novih spoznanj in dogodivščin. Mislim, da smo se prav vsi naučili kaj novega.

SOBOTA, 20. 7. 2019

Ker nas je ob 11.00 čakal že avtobus za Sevnico smo se zbudili že zgodaj in s skupnimi močmi pospravili taborni prostor. Bili smo pridni tudi med tednom, tako da nam za zadnji dan ni ostalo prav veliko. Polni novih vtisov in dogodivščin smo zapustili Mojstrano in se že veselimo naslednjega leta. Spomini pa ostajajo.

Monika Verhovc in Valentina Žibert, vodji tabora

Plezalni krožek za otroke

V organizaciji Športnoplezalnega odseka Aranea, ki deluje v okviru Planinskega društva Lisca Sevnica, tudi v letošnjem šolskem letu poteka plezalni krožek za osnovnošolsko mladino in predšolske otroke.

Ker je udeležba na krožku zelo številna, so otroci razdeljeni v dve skupini. Plezanje poteka ob sredah od 17.00 do 19.00, ter ob četrtkih od 16.30 do 17.30 na umetni steni v Športnem domu Sevnica (pri bazenu).

Športno plezanje je varna oblika plezanja, zato je primerna tudi za najmlajše. S plezanjem otroci razvijajo motorične sposobnosti, ki so pomembne tudi v vsakdanjem življenju. Cilj krožka je dolgoročen, in sicer da se mladi plezalci razvijejo v navdušene in samostojne plezalce.

Krožek izvajajo izkušeni vaditelji športnega plezanja in inštruktor športnega plezanja. Program krožka je prilagojen starosti in sposobnostim otrok.

Pogoj za udeležbo na krožku je članstvo udeležencev v PD Lisca Sevnica, s čimer je urejeno tudi zavarovanje in ostale ugodnosti.

Prispevek za krožek po sklepu UO društva znaša 15 EUR na mesec/otroka. Otroci iz socialno ogroženih družin so (po predložitvi ustreznega dokazila CSD) oproščeni plačila prispevka. V prispevek za krožek je vključeno strokovno vodstvo, uporaba plezalne stene in vse potrebne plezalne opreme. Otroci naj bodo športno oblečeni in obuti.

Članarino in prispevek za krožek lahko poravnate pri Roku Cizerletu v času izvajanja krožka ali po dogovoru na telefon 051 252 657, kjer dobite tudi dodatne informacije. Vabljeni!

Plezanje za mladino in odrasle

Na umetni steni v Športnem domu Sevnica je omogočeno tudi plezanje za mladino in odrasle vsako sredo od 17.00 do 19.00 ter vsako soboto od 18.00 do 20.00.

Za aktivne člane PD Lisca Sevnica je plezanje brezplačno, vadmna za ostale člane PD Lisca Sevnica in drugih PD pa znaša 3 EUR / obisk ali 15 EUR / mesec. Pogoj za plezanje je članstvo v planinskem društvu, za opremo je poskrbljeno.

Vsi zainteresirani se lahko prijavite pri Roku Cizerletu na telefon 051 252 657, kjer dobite tudi dodatne informacije.

Družinski izleti v letu 2019

V okviru Planinskega društva Lisca Sevnica je organizirana dejavnost družinskih planinskih izletov. Skupino vodi planinski vodnik Luka Žveglič, vsako leto pa je poleg izletov organiziran tudi družinski planinski tabor.

Družine se glede na okviren plan izletov, vremenske razmere in organizacijske sposobnosti dogovorimo za izlete – pohode, ki so nezahtevni in prilagojeni sposobnostim predšolskih otrok. Večinoma so izleti izpeljani na okoliške hribe občine Sevnica in sosednjih občin. V letu 2019 smo se na primer podali na pot okoli naravnih toplic in si ogledali ostanke gradu Klevevž, prehodili pot štirih slapov, se iz Cirja povzpeli na Lisco...

V mesecu juliju smo izvedli družinski planinski tabor v Slatni, kjer smo dneve preživljali v objemu narave, se veliko gibali, poleg hoje tudi plavali v jezeru Jasna, si ogledali različne naravne znamenitosti, očarali so nas Martuljški slapovi, vsak večer pa se družili ob tabornem ognju, kjer smo si večkrat tudi spekli večerjo.

Vsako druženje in dan preživet v naravi, z družino, nas vedno znova opomni na svojo vrednost, vedno znova doživimo prijetne občutke in potrditev, da je življenje z naravo res pomemben del vzgoje naših otrok. Kljub hitremu tempu vsakdana in zapoljenih urnikih nas take bogate izkušnje opomnijo, da si je za njih vedno vredno vzeti čas...

Nastja Holc

Markacisti vložili 300 ur v urejanje planinskih poti

V začetnih mesecih novega koledarskega leta tudi planinci opravimo podrobnejši pregled vsega, kar smo postorili za javno dobro – za planince in za pohodnike – preko vzdrževanja in urejanja poti v preteklem letu. Spomladi je najprej steklo čiščenje Ovnove poti in relacije Lisca-Rudenik, prav tako je

bilo konec marca 2019 tudi skozi delo z motorno žago odstranjeno podrto drevje, pregledana pot in obrezano vejevje na relaciji Cerje-Lisca in na relaciji Sela (mimo domačije Trbovc na Radežu) – Lovrenc ter očiščeni prepusti za odvodnjavanje vode na relaciji Lisca-Još. Da je pred začetkom pohodniške sezone bila vzorno urejena tudi naša plezalna pot Cerje-Lisca, ki se ponaša tudi z nazivom prve ferate v Posavju (odprte junija 2015) ter z vzpostavitvijo le-te omogoča zadostitev željam med klasičnim pohodništvom in alpinizmom, je poskrbel en od naših vestnih markacistov, prejšnji načelnik, Janez Zajec. V aprilu so bile obnovljene markacije in očiščena podrast na delu Pipan-Zabukovje-Mrzla planina-Skalica ter izveden redni pregled planinske poti, ki iz radeške smeri vodi proti Lisci, t.j. od železniške postaje Loka pri Zidanem Mostu do Lovrenca in nadalje do posavskega bisera do 948 m n.v., z majem pa se je zelenje že toliko razbohotilo, da so markaciste vejevje in grmovje ter vse višja trava kar vabili k bolj intenzivnem delu. Tako je bila urejena Krkina pot, ki poteka od Šmarja pri Sevnici do Lisce in odsek Tržišče-Malkovec, na in ob planinskih poteh pa je bila pred in med poletjem izvedena ročna in strojna košnja na relacijah Breg – Sv. Jošt, Sv. Jošt – Sevnica, Boštanj -Vrh, Drožanje - Ajdovski gradec, Zabukovje – Pipan ter Okroglice -Lovrenc in Skalica – Planina.

V poletnem času je bilo izvedenih tudi nekaj predstavitev, in sicer na Pijani Gori je bil prestavljen del Sevniške planinske poti na relaciji Telče - Dol-

nje Dole - Bučka, ob čemer so bile na pot umeščene nove markacije. Spremenjena – predstavljena pa je bila še planinska pot okoli Rudenika, v sklopu česar je bila izvedena umestitev novih markacij in odstranjevanje (zakrivanje) prej veljavnih. Obenem je bil tudi žig prestavljen na drugo lokacijo.

V času, ko se večina poda na poletni oddih, je po že ustaljeni tradiciji potekala skupinska vseslovenska delovna akcija ob Dnevu slovenskih markacistov 2019. Po predhodni razdelitvi delovnih relacij so bila očiščene poti MDO Zasavja, največ poti PD Sevnica in PD Radeče ter odseki obhodnice Zasavske planinske poti. Na 7. Dnevu slovenskih markacistov, katerega so letos gostile Radeče oziroma natančneje Ribiški dom na Hotemežu, smo tako markacisti kot tudi vodniki in nekateri člani PD Lisca Sevnica opravili pomembno delo – za širšo skupnost. Zasavska planinska pot, katero MDO Zasavja v zadnjem obdobju vztrajno »spravlja nazaj v življenje«, v dolžini okrog 200 km poteka od Bizeljskega pa do Kuma in na svoji trasi zajema kar nekaj med planinci in rekreativnimi pohodniki priljubljenih vrhov, kot so Bohor, Lisca, Veliko Kozje, Kopitnik, Gore, Šmohor, Kal, Mrzlica, Čemšeniška planina, Zasavska Sveta Gora, Janče in Kum. Skupno se nas je 6. julija 2019 zbralo 170 markacistov ter 12 pomočnikov iz vse Slovenije in glede na to, da številčnost z vidika udeležbe na dogodku, katerega idejni vodja je pokojni dolgoletni načelnik Komisije za planinske poti Tone Tomše, iz leta v leto raste, lahko samozavestno rečemo, da bomo v prihodnje lesk povrnili še mnogim planinskim potem.

Proti koncu poletja si je v avgustu nekaj markacistov, bodisi v individualni bodisi v skupinski izvedbi vzelo čas za redne preglede – prehojene so bile poti, očiščena podrast in obnovljene markacije na odsekih ŽP Sevnica - Boštanj - Vrh - Lukovec - Radna - ŽP Sevnica, ŽP Sevnica - zavetišče - Sveti Rok - Podgorica - Bučka ter Planina pri Sevnici - Žaga

– Skalica, ŽP Sevnica - Žabjek in Šmarje pri Sevnici (čez Ledino) – Lisca. V septembru smo se lotili delovne akcije Cerje - Lisca (čez Skalce) in Cerje - Lisca (po Pastirčkovi poti), ob čemer smo popravili obstoječe stopnice z nadelavo in izdelali nekaj novih stopnic, obenem pa smo poti tudi očistili za namen odvodnjavanja. Bolj kot je leto šlo h koncu

in bolj kot je bilo vreme, kot pravijo meteorologi, nestanovitno, manj smo bili uspešni pri tem, da se zberemo v večjem številu, saj nam enkrat ni zneslo denimo uskladiti urnikov posameznikov, ko pa je ta del vendarle uspel, nam jo je pogosto zagodlo deževje ali razmočen teren. Vseeno se je v oktobru še izvedel pregled in čiščenje poti Lisca – Razbor in v novembru še na relaciji Lisca - Rudenik - Planina pri Sevnici. Tisti čas smo tudi prevzeli smerne table, do katerih smo prišli preko uspešnega kandidiranja na razpisu Planinske zveze Slovenije, ob čemer velja še posebna zahvala za mnoge ure dela za računalnikom Ljubotu Motoretu, ki skozi celotno leto nepretrgoma že dolga leta vlaga resnično nepredstavljivo veliko število ur v izdelavo, posodobitve in preveritve katastrskih evidenc. Postavitve omenjenih smernih tabel pa smo se lotili - znova zaradi prilagajanja ostalim obveznostim in vremenskim razmeram - v januarju letos.

Pri delovnih akcijah za namen vzdrževanja in urejanja planinskih poti smo svoj čas, trud in dobro voljo v preteklem letu vlagali Darinka in Janko Avguštin, Zvone Blas, Beno Dergan, Vinko Goverkar, Zmago Grabrijan, Doroteja Jazbec, Ljubo Motore, Ivan Mrvič, Alojz Rupar, Vinko Šeško, Lado Šintler, Janez Zajec in Jože Zemljak.

V avgustu pa je nastopilo slovo od našega dolgoletnega markacista in vsestransko aktivnega člana društva Valentina (Zdravka) Božiča, ki je, kot je zapisal Rok Petančič in kot smo to začutili vsi, ki smo kdaj koli delali z njim, »bil vedno pripravljen nesebično priskočiti na pomoč pri urejanju planinskih poti in drugih akcijah v društvu. Bil je zanesljiv, odgovoren, marljiv, skromen in odkritosrčen, pravi planinski prijatelj. Ostal nam bo v lepem in trajnem spominu.«

Razveseljivo z vidika markacijskega odseka pa je, da se naša ekipa nekoliko pomlajuje, saj smo v letošnjem letu začeli uvajati v delo markacista Francija Mešička, sicer dolgoletnega člana društva in Alenko Gobec, ki je v pred leti že delovala kot markacistka. Ob tem naj velja toplo povabilo vsakomur, ki bi se nam na naših delovnih akcijah želel pridružiti, saj je prav na vsakem srečanju, ko združimo rekreacijo in delo, prijetno. Skupno smo sicer markacisti v letu 2019 opravili 298 ur.

Doroteja Jazbec,
načelnica Markacijskega odseka
Planinskega društva Lisca Sevnica

Klub vodnikov v letu 2019

V letu 2019 je bilo v našem društvu aktivnih 25 planinskih vodnikov. V začetku februarja 2019 so se zimskega izpopolnjevanja na Golteh udeležili trije vodniki, kopnega izpopolnjevanja pa sta se v mesecu maju udeležila dva vodnika.

Izpopolnjevanja so na vsake tri leta v obliki dvodnevnega seminarja, kjer vodniki praktično in teoretično obnovijo svoje znanje, se seznanijo z novostmi in s tem podaljšajo licenco. Prav tako je posamezni vodnik dolžan vsako leto oddati Poročilo o aktivnostih zaradi podaljšanja licence. Tako je bilo v letu 2019 skupno opravljenih 467 planinskih izletov.

V letu 2019 se je spremenil tudi Zakon o športu in tako je planinski vodnik z osnovno kategorijo (»A«) sedaj razvrščen v naziv strokovni delavec 1, vodnik z več kategorijami (»A, B, D«) pa ima naziv strokovni delavec 2.

V letu 2020 je v februarju na Vršiču že bilo zimsko usposabljanje, udeležili so se ga trije vodniki. Prav

tako se je en vodnik udeležil tečaja »modul vodenja lahkih snežnih tur«, ki se je pričel s sprejemnim izpitom v Raduhi, nadaljeval v Valvasorjevem domu pod Stolom in se bo končal z dvodnevno izpitno turo v začetku marca na Vršiču (Slemenova špica). V mesecu maju se bo kopnega izpopolnjevanja udeležilo 17 vodnikov. Na tečaj za planinskega vodnika so se prijavili štirje kandidati. Tečaj se bo pričel s sprejemnim izpitom na Zelenici, nadaljeval v Planinskem učnem središču Bavšica ter v začetku avgusta zaključil z izpito turo. Tako bomo v našem društvu letos pridobili štiri nove planinske vodnike.

Klub vodnikov je aktivno sodeloval z Mladinskim odsekom z udeležbo in vodenjem OŠ planinskih izletov.

Jože Lekše

Klub za varstvo narave v letu 2019

Planinec, ki opazuje in občuduje naravo, jo neguje in ohranja, je naravovarstvenik. Planinski rek pravi: "OČISTIMO naše gore. Poleg lepih doživetij odnesimo v dolino tudi svoje smeti." Pa ni vedno tako. Zato so čistilne akcije, ki jih organiziramo planinci še kako potrebne. Poleg tega, da čistimo naravo, skušamo vplivati tudi na onesnaževalce, da bi se ozavestili.

Na območju Občine Sevnica, ki ga pokriva Planinsko Društvo Lisca Sevnica imamo poleg številnih naravnih lepot na Lovrencu planinsko rožico Encijan – Cluzijev svišč. V času cvetenja, toje v drugi polovici aprila pa do 1. maja Lovrenc obiskujejo pohodniki iz cele Slovenije.

Planinci se trudimo rastišče encijana varovati, da bi se ohranil še za naše potomce. Celotno nekdanje rastišče je varovano z leseno ograjo, ob srednji poti pa je v času cvetenja postavljena vrвна ograja, da

pohodniki ne hodijo po rastišču. Zadnja 4 leta smo obnavljali pretežni del zunanje ograje, z letošnjim 5. delom pa bo v celoti obnovljena. V času cvetenja encijana pa smo varnostniki in planinci Lisce Sevnica, ter člani Kozjanskega parka, bili po eden ali dva fizično prisotni. Po potrebi obiskovalce opozarjamo, da ne hodijo po rastišču, jim dajemo potrebna pojasnila in nasvete, ter s posamezniki prijetno poklepujemo.

V času cvetenja od 14.04. do 02.05.2019 se je razvrstilo 21 čuvajev. Ko so mi vsi potencialni čuvaji odpovedali, sem sam varoval 5 dni. Zato prosim planince prostovoljce, da se za letošnje leto javijo. Žal pa se v jesenskem času pojavljajo nepridipravi in izkopavajo encijan. Vse informacije o nepridipravah so dobrodošle.

Lojze Rupar

Razstava NARAVA LOVRENCA IN OKOLICE

Lovrenc v bližini Lisce je najbolj znan po cvetočem encijanu clusijevem svišču v dneh okoli 1. maja. Pa vendar je na Lovrencu in njegovi okolici med Velikim Kozjim, Gračnico in Lisco še veliko redkih, ogroženih in zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst. Predstavljamo jih na razstavi v stari mežnariji ob cerkvi na Lovrencu.

Na 12 panojih (100 x 70 cm) so s fotografijami in besedilom predstavljene naslednje teme: svišči (encijani) Lovrenca in okolice, znamenite rastlinske vrste, orhideje (2 panoja), hrošči, metulji, prebivalci skalnih sten, območja Natura 2000, pogoste, a zavarovane rastlinske vrste, življenje v vodah, pomen drevesnih dupel in legenda o pastirčku Lovrencu.

Mesto razstave: mežnarija pri cerkvi sv. Lovrenca na Gori (Lovrencu) v Okroglicah.

Možnost ogleda – mežnarija je zaprta, ključ je mogoče dobiti pri:

MIRI CENTRIH, 031 432 006; prva hiša pri cerkvi, Okroglice 27;
VIDKU MOČIVNIKU, 041 849 231; Gostišče Močivnik, Okroglice 33;
MARTINU GORIŠKU, 041 536 931; Lokavec 2a, tudi vodenje po razstavi, predhodna najava;
DUŠANU KLENOVŠKU, 041 593 929; Kozjanski park, vodenje po razstavi, predhodna najava.
Ob cvetenju clusijevega svišča (ko poteka fizično varovanje) in dogodkih na Lovrencu bo zagotovljen ogled brez najave oziroma iskanja ključev.

Razstava je pripravljena na lahko prenosljivih panojih, zato jo je mogoče ob različnih dogodkih začasno preseliti na druge lokacije na tem območju.

Razstavo so pripravili JZ Kozjanski park, Zavod KŠTM Sevnica, Polona Gorišek in Peter Guček v sodelovanju s Planinskim društvom Lisca Sevnica. Prostor za razstavo je omogočila župnija Loka pri Zidanem Mostu.

Dušan Klenovšek

Sove - reševanje in vračanje v naravo

Bedanec je planil od pograda h Kekcu in ga stresel za ramo: »Vstani, Kekec! Reši me sove, pa te jutri ne bom več privezal k drevesu!« Strašni Bedanec svojega strahu pred »debeloglavimi sovami« ni mogel prikriti in je celo pobča Kekca prosil za pomoč. Mnogo mističnega skozi vso svojo zgodovino čuti človek do teh nočnih lovcev. Po eni strani zakoreninjeno prepričanje, da njihovo oglašanje pri naša smrt, po drugi strani veljajo za simbol modrosti. A v sodobnem času imajo lahko tudi one nekaj Bedančevih strahov pred nami, ljudmi. Podiranje dreves z gnezdilnimi dupli v času gnezdenja, intenzivno kmetijstvo, ki drastično zmanjšuje število ve

likih žuželk (njihove hrane), trki z avtomobili, številne smrti med pristajanjem na električnih drogovih, nezakonit lov na njih ... Dovolj razlogov, da se nas izogibajo. A k sreči obstaja tudi svetla plat – mnogi želijo sovam tudi pomagati.

V Posavju in na Kozjanskem po navedbah novega Atlasa ptic gnezdi sedem sovjih vrst. Najbolj številna je lesna sova, značilna gozdna vrsta. Gnezdi v velikih duplih ali na odlomljenih vrhovih debel, celo v primerni gnezdilnici ali opuščnem dimniku. Samčevo »hu – hu« je včasih znal oponašati vsak kmečki fantič. Čeprav so ga starejši svari-li, da to lahko v bližino privabi več sov. In te pri-našajo ... Lesna sova je med vsemi sovji vrstami tudi največkrat žrtev nočnih trkov z avtomobili. Na prometnicah z gozdom v zaledju rade prežijo na svoj najbolj pogost plen – male glodalce (miši, voluharice, podgane ...). Zaslepitev zaradi svetlobe žarometov v trenutku lova lahko privede do zmede in bega. V trenutni zaslepljenosti lahko tudi v smeri avta. Pretres možganov, izlitje krvi v oči, poškodbe peruti in nog so poleg trenutne smrti običajne posledice. Poškodovane ob ali na cesti nemočno čakajo konec. Razen, če se kakšen od mimovozečih voznikov ustavi in jim skuša pomagati.

Kaj storiti s poškodovano sovo? Najboljše in edino pravilno je, da zanjo poskrbi veterinar. Prvi pregled lahko opravi že lokalni veterinar, a najboljše za sovo je, da jo čimprej spravimo v Zavetišče za prostoživeče zavarovane živalske vrste na Muti. Vodi ga dr. Zlatko Golob, veterinar, ki mu oskrba poškodovanih, zapuščenih, bolnih ali poškodovanih živali ni le služba temveč življenjsko poslanstvo.

V letu 2019 je dobil v oskrbo mlado veliko uharico, ki je doživela trk z avtom v bližini Radeč. 40 dni oskrbe, mavčna obloga na zlomljeni nogi in učenje samostojnosti v veliki letalnici je bilo dovolj, da je bila sposobna vrnitve v svoje domače okolje. Avgusta nas je preko 50 zbranih spremljalo njen vrnitveni polet med skalne stene Kincla. Veči-

na je prvič videla veliko uharico v živo, izvedela, da živi v njihovi bližini. Odziv ljudi in medijev je bil velik in pozitiven. Izkušnje smo kmalu uporabili pri reševanju poškodovane lesne sove v bližini Koprivnice. Najditelju, Marku Pircu in njegovi ženi iz Podsrede smo optimistično obljubili izpust pozdravljene sove. In v februarju novo obvestilo o najdbi poškodovane lesne sove. Tokrat iz Imenega. Na Muti pa vesela vest - oktobrska sova se lahko vrne. A ne samo to, dr. Golob nam je v izpust zaupal še tri ozdravljene lesne sove.

V gozdu ima vsak sovji par svoje ozemlje, ki ga brani pred drugimi sovami iste vrste. V času okrevanja so njihova ozemlja verjetno zasedli drugi osebk. Zaradi lažjega iskanja prostih »parcel« smo se odločili, da dve sovi izpustimo na kraju oktobrske najdbe, dve pa na Lisci. Na obeh lokacijah so obsežni bukovi sestoji s številnimi starimi drevesi, ki imajo tudi velika dupla. Tako bodo imele najboljše možnosti, da se uspešno vrnejo v naravo. Mnogi so želeli tudi pomagati pri tem. Podjetje SNEDIM je finančno podprlo tisk priložnostnega plakata o sovjih vrstah, Komunala Sevnica je prispevala z nakupom dveh prenosnih kletk za poškodovane živali. Občina Sevnica in zavod KŠTM sta pomagala pri obveščanju javnosti, Planinsko društvo Lisca Sevnica je odstopilo prijetno ogrete prostore Jurkove kočice in topel čaj. Preko 50 se nas je zbralo na Lisci kljub mrzlemu vetru in kar nenavadno za letošnjo zimo – snegu. Številni fotografi in mediji (Vaš kanal, Posavski Obzornik, ...) so novico v sliki in besedi še isti dan ponesli v medijski prostor. Naslednji dan so preostali dve sovi najprej spoznali malčki v vrtcih (Kozje, Bistrica ob Sotli), nato še preko 50 zbranih v Podsredi. Mobilni telefoni, kamera velenjske VTV in fotoaparati so beležili zanimivosti o sovah ter srčnih ljudeh, ki jim pomagajo, ter končno tudi poleta obeh lesnih sov v zavetje gozda.

Naj ob koncu zapišem še nekaj besed o srčnih

ljudeh, ki so do sedaj pomagali sovam. Obiskovalcem obeh izpustov sem omenjal Ljubota Krajska iz Zidanega Mosta (rešitelj velike uharice) in Miloša Centriha iz Zagorja pri Lesičnem, ki na svojem hlevu že preko 25 let omogoča gnezdenje paru lesnih sov. Martin Gorišek iz Lokavca v dolini Gračnice je od lastnika bukve z gnezdom lesne sove odkupil drevo, da ga ta ne bi podrl. Čeprav doma goji golobe, pa varuje tudi gnezdo njihovega plenilca, sokola selca v bližini. Jože Simonišek iz Malega Kamna že leta skrbi za gnezdo navadne postovke, našega najbolj pogostega predstavnika sokolov. Slavko Keber vrsto let v zimskem času na iglavcih pri svoji hiši v Slogonskem gosti preko deset malih uharic. Spomladi se na tleh pod njimi nabere za celo samokolnico njihovih izbljuvkov.

Ni problem odpeljati jih, saj ve, da vsak izbljuvek pomeni ena do dve voluharici manj na okoliških travnikih in njivah. Verjamem, da se bodo med obiskovalci izpustov sov našli številni, ki se bodo pridružili dosedanjih srčnim varuhom teh skrivnostnih in neslišnih nočnih letalcev. Prva dokaza sta že tu. Na vseh treh izpustih smo nabrali precej prostovoljnih prispevkov za delovanje zavetišča dr. Goloba. Slednji pa je bil z glasovi poslušalcev izbran tudi za ime tedna na Valu 202. Povsem zaslužen.

Dušan Klenovšek

DOBRODOŠLI V ZAKLADNICO DOŽIVETIJ
WELCOME TO THE TREASURY OF ADVENTURES

Planinska pevska skupina Encijan

Je nepogrešljiva na naših prireditvah, kjer nam z petjem kulturno obogatijo dogodek. Na planinskem večeru, srečanje ob občinskem prazniku. Vsako leto se udeležijo nastopa na pevski reviji Posavja. Junija 2019 so tudi zapeli na osrednji proslavi Dneva slovenskih planinskih doživetij, ki je bila na Lisci. Oktobra so bili na otoku Lastovo. Zadnjo soboto v decembru pa so imeli Božično-Novoletni koncert v župnijski cerkvi sv. Nikolaja. Skratka že 19 leto nam s svojo pesmijo bogatijo dogodke.

Darinka Avguštin

Planinska skupina Tanin

Planinci planinske skupine Tanin smo tudi v letu 2019 nadaljevali z mesečnimi pohodi. Januarja smo obiskali Čemšeniško planino, februarja pa Goro Oljko. Marca smo ob sestopu iz Planine nad Vrhniko opazovali kraško znamenitost Lintvern. Lintvern je izvir potoka Bele in je občasni bruhalnik, pogostost izbruhov pa je odvisna od padavin. Imeli smo veliko srečo, da je bruhal vodo ravno ob našem sestopu iz Planine in zanimivo je bilo opazovati kako se polni sicer suha struga potoka. Aprila smo obiskali Veliki Vrh na Bizeljskem, na vrhu katerega stoji spomenik slovenskemu tolarju ter

Veliki Špiček. Maja nam je slabo vreme preprečilo pohod na Slavnik, je bilo pa na Štajerskem še vedno lepo in pohod smo izvedli na Boč. Pred dopusti smo imeli še prvi dvodnevni pohod oz. kar dva pohoda, prvi dan na Tromejo in drugi dan v čudovito hladno Pokljuško sotesko. Prespali smo v našem zavetišču Slatna. Septembra smo že tradicionalno obiskali našo Lisco, oktobra pa preizkušali orientacijske sposobnosti na Vivodniku (Menina planina), ki nas je pričakala v gosti megli. Ni bilo težav.

Novembra smo obiskali Kras in iz Cerja preko 8 vrhov dosegli cilj – Trstelj. Leto smo zaključili še z enim obiskom Lisce, ki se je bohotila v čudoviti zimski idili.

Mojmir Rupar

Novoletni pohod na Lisco in Ivce

S pohodom smo začeli drugi dan januarja v Novem letu (2019). Pohod smo pričeli v vasi Podgorje, nadaljevali do Lisce, naprej čez Ješivec do Ivce, kjer nas je čakala topla malica, ki sta jo pripravila Janko in Darinka Avguštin. Po veselem druženju pa smo se spustili nazaj v Podgorje. Pohoda se je udeležilo okoli 40 planincev.

Darinka Avguštin

Planinski večer 2019

Prva večja letna prireditev je tradicionalni Planinski večer, ki je v letu 2019 potekal 15. januarja v Kulturni dvorani Sevnica.

Ob prihodu v dvorano smo si lahko ogledali razstavo planinskih fototrunkov, ki sta jo pripravila planinca s srcem in dušo, vedno na preži s fotoaparatom, Vinko Šeško in Ljubo Motore. Po uvodnem pozdravu povezovalca prireditve Cirila Dolinška je sledil nastop planinske pevske skupine Encijan, ki nas že 17. leto razveseljuje z lepo slovensko pesmijo. V goste smo povabili domačina Severina Lipovška, mag. kinezioloških znanosti, ki nam je predaval o prehrani za zdrave in zdravo gibalno dejavnost.

Prireditev smo zaključili z lepo slovensko pesmijo PS Encijan in družabnim srečanjem v spodnjih prostorih. Vsem planincem in pohodnikom želimo varen korak ter obilo čudovitih planinskih doživetij.

Rok Petančič

Zbor članov Planinskega društva Lisca Sevnica

V torek, 12. marca 2019, smo v Kulturni dvorani Sevnica opravili redni letni zbor članov PD Lisca Sevnica. Zapel nam je MePZ Lisca Sevnica, nastopili so učenci OŠ Sava Kladnika Sevnica, pozdravil ter o skupnih projektih in načrtih spregovoril župan Srečko Ocvirk. Predstavili smo vsebinsko in finančno poročilo za leto 2018, poročilo nadzornega odbora in načrte za leto 2019. Naše različne in številne planinske aktivnosti ter prizadevanja so s spodbudnimi besedami podprli številni gosti iz sosednjih planinskih društev in organizacij. Po končanem uradnem delu se je druženje nadaljevalo v spodnjih prostorih.

Izdali in razdelili smo tudi že 51. številko društvenega glasila Mladi planinec. V spletni različici je dostopno na www.pd-lisca.si, v tiskani različici

pa na sedežu društva med uradnimi urami ali po dogovoru.

Rok Petančič

Blagoslov planincev in pohodnikov na Lukovcu

Prireditev je potekala v nedeljo, 24. marca 2019, na Lukovcu pred cerkvijo Marije Magdalene. Zbor planincev in pohodnikov je bil na sevniški železniški postaji. Od tu pa nas je pot vodila čez Savo, mimo Radne. Pot nas je vodila naprej mimo Konjskega in čez zaselek Lukovec. Tu so nas domačini pričakali s toplim čajem in pekovskimi dobrotami. Boštanjski župnik Fonzi Žibert pa je opravil obred blagoslova.

Po blagoslovu pa smo bili povabljeni v dom krajanov na Lukovcu, tam pa prijetno presenečenje. kjer nas po obredu, ki ga opravi župnik Fonzi Žibert. Pričakale so nas obložene mize z dobrotami, ki so jih spekle tamkajšnje gospodinje, gospodarji pa so dodali še polne steklenice rujnega. Hvala vsem, ki so si vzeli čas in nam polepšali dan.

Darinka Avguštin

Češka »Toskana«

Prvi vandrovski izlet smo pripravili v zanimivo pokrajino v okolici Kyjova na Južnem Moravskem.

Valovita pokrajina je zelo podobna Toskani. Mnogo zanimivih poti je za pohodnike in kolesarje. Na internetu je možno najti natančne opise zanimivih točk za fotografiranje in uživanje. Z najetim kombijem nas je osem planincev in fotografskih navdušencev za tri dni (od 6. do 8. maja) odpotovalo

v ta zanimiv del Češke. Prenočišče smo v naprej rezervirali v vinorodnem kraju Vlkoš. Lastniki so v tem vinorodnem kraju vinske kleti preuredili v poceni apartmaje za turiste. Na tem vандрanju smo si

nabrali mnogo prijetnih vtisov in lepih fotografij. Posebej moram poudariti prijaznost domačinov do turistov.

Vinko Šeško

Novinarska konferenca pred Dnevom slovenskih planinskih doživetij 2019

Dan planinskih doživetij je eden izmed osrednjih slovenskih dogodkov, posvečenih planinarstvu. Lisca kot eden izmed najbolj prepoznavnih vrhov Posavja z dolgoletno planinsko, turistično in športno tradicijo je ta dogodek gostila že tretjič. V torek, 11. junija 2019, je Planinska zveza Slo-

venije (PZS) organizirala prav posebno novinarsko konferenco, saj je predstavnike sedme sile pred uradnim delom povabila na zahtevnejši vzpon na Lisco.

Na novinarski konferenci v Tončkovem domu je zbrane pozdravil generalni sekretar PZS in inštruktor planinske vzgoje Matej Planko in pojasnil pomembno razliko med zelo zahtevno planinsko potjo in ferato, saj se pogosto pojavlja napačno poimenovanje. Pot, po kateri so se predstavniki PZS in novinarji podali na Lisco, sodi med ferate. Matjaž Šerkezi, strokovni sodelavec PZS in alpinistični inštruktor, je nato zbrane opozoril na varnost, nepredvidljive razmere in ustrezno vsebino nahrbtnika, ki mora biti obvezna oprema pri vsakem vzponu.

Predsednik PD Lisca Sevnica Rok Petančič je nadaljeval s podrobnejšo predstavitvijo programa, ki je pripravljen za soboto, 15. junija, ko se bo odvijal Dan slovenskih planinskih doživetij. Župan občine Sevnica Srečko Ocvirk pa je izpostavil pomen razvoja turizma na Lisci, ki je zastavljen trajnostno in vzdržno do okolja, pohvalil dobro sodelovanje med Občino Sevnica, KŠTM Sevnica in Planinskim društvom Lisca Sevnica in izpostavil nekatera vlaganja, ki jih je Občina Sevnica kot lastnica osrednjega objekta na Lisci izvedla in s tem omogočila še višjo kakovost preživljanja prostega časa na Lisci.

Vir: Občina Sevnica

Lisca planinskih doživetij za 2500 ljubiteljev gora

Že tretjič so vse poti vodile na Lisco, kamor so 15. junija planinska, turnokolesarska, plezalna, markacijska, orientacijska, gorskoreševalna, naravovarstvena in kulturna doživetja pripeljala dva tisoč petsto odraslih, mladih in najmlajših planincev, turnih kolesarjev, plezalcev ter drugih ljubiteljev gora in narave iz vse Slovenije in še onkraj njenih meja. Razveseljiva množica je tako že tradicionalno vstopila v poletno planinsko sezono.

Planinarjenje je ena od najbolj množičnih prostočasnih dejavnosti Slovencev, ki na sončno stran Alp pripelje tudi vse več turistov. Slovenske gore obišče 1,7 milijona obiskovalcev letno, več kot dva tisoč se jih je zbralo tudi na Lisci 15. junija 2019 ob tradicionalnem začetku poletne planinske sezone. Planinska zveza Slovenije (PZS) že 37 let praznuje dan slovenskih planincev, osmo leto pa je pod krovom Dne slovenskih planinskih doživetij program obogatila s celodnevni dogajanjem za obiskovalce vseh generacij, pri organizaciji katerega so moči združili PZS, PD Lisca Sevnica in MDO PD Zasavja, ob podpori Občine Sevnica in KŠTM Sevnica.

Raznovrstna planinska doživetja so na Lisco pripeljala planince od blizu in daleč (foto Ljubo Motore)

Planinsko društvo Lisca Sevnica z dolgo tradicijo delovanja od leta 1905 je eno najstarejših v Sloveniji, na Lisci pa je dan slovenskih planincev gostilo že v letih 1981 in 2002. Planinci in turni kolesarji, ki so za izhodišče izbrali Sevnico, Breg, Loko pri Zidanem Mostu, Krakovo, Cirje, Podgorje, Planino pri Sevnici ali Zidani Most, so se tretjo junijsko soboto na Lisco večinoma povzpeli v družbi vodnikov PZS, nekateri so se doživetjem naproti podali sami. V okolici Tončkovega doma na Lisci, ki slovi po odlični kulinariki, so raznovrstna doživetja

navduševala staro in mlado. Vrvež na plezalni steni kar ni usahnil, živahno je bilo na otročji orientaciji po Gamsovi poti, Vesela planinska šola je vsem generacijam zabavno predstavila varstvo gorske narave, udeleženci so spoznali delo markacistov, ki prostovoljno skrbijo za mrežo več kot deset tisoč kilometrov planinskih poti v Sloveniji, in gorskih reševalcev iz društva GRS Celje, ki požrtvovalno rešujejo življenja v gorah. S peštrim kulturnim dogajanjem, likom Blaža Jurka in folklorno skupino se je predstavil Razbor, najlepša hribovska vasica leta 2008, pozornost so pritegnile nagrajene fotografije natečaja Zasavska planinska pot in razstava Narava gorskega sveta - včeraj, danes, jutri. Prav tako so planinci z zanimanjem ustavili korak ob stojnicah, na katerih so se predstavljali planinska zveza, policija, lokalna skupnost in podjetja. V Tednu vseživljenjskega učenja se je z akcijama Gluhi strežejo v planinskih kočah in Stopiva skupaj, osvojimo vrh predstavil odbor Planinstvo za invalide/OPP PZS.

Večgeneracijski planinski vrvež pri Tončkovem domu na Lisci (foto Ljubo Motore)

Na Lisci, naravnem in turističnem biseru Sevnice in Posavja, je za uvod v osrednjo prireditev zazvenela planinska himna *Oj, Triglav, moj dom* v izvedbi Planinske pevske skupine Encijan, ki je obogatila tudi nadaljevanje kulturnega programa. Vseslovenski praznik na točki Zasavske planinske poti, druge najstarejše obhodnice v Sloveniji, so s slovesnim sprevodom počastili praporščaki 49 planinskih društev. Zbrane je nagovoril predsednik Planinske zveze Slovenije Jože Rován, ponosen, da se je na slovenskem planinskem prazniku zbralo toliko planincev, ki jih družijo ljubezen do narave in gora, veliko pa jim pomeni tudi druženje. Izpostavil je tudi, da vzdrževanje planinskih poti in koč sloni pretežno na plečih prizadevnih društvenih delavcev in skromnih sredstvih planinskih društev, medtem ko je pomoč države nezadostna in

neprimerljiva z razmerami v tujini, zato sta zaživele tudi planinski sklad in Planinska srečka. Dobrodošlico so razveseljivi množici planincev od blizu in daleč zaželeli še predsednik MDO PD Zasavja Jože Prah, predsednik PD Lisca Sevnica Rok Petančič in župan Občine Sevnica Srečko Ocvirk. Folklorna skupina Spomin DU Sevnica je navdušila z venčkom plesov, zbrani so spoznali lik Blaža Jurka, pionirja posavskega planinstva, za pravo planinsko zabavo je poskrbel ansambel Fantje izpod Lisce. Med planince se je tudi letos pomešal Val 202, da so utrip z Lisce lahko podoživeli poslušalci po vsej Sloveniji.

Zbrane planince so nagovorili Jože Prah, Srečko Ocvirk, Rok Petančič in Jože Rován (foto Ljubo Motore)

Da je sreča v srečanju, vsakič znova dokazujejo zadovoljni obrazi udeležencev dneva slovenskih planincev, ki že tradicionalno predstavlja tudi začetek glavne planinske sezone. Ta do sredine septembra v gore privabi največ obiskovalcev, tudi po zaslugi gostoljubnih planinskih koč, večina katerih je že odprtih, preostale visokogorske pa bodo do konca junija. Utrip poletnih mesecev je sooblikoval izbor za najplaninsko kočjo 2019 na spletnem portalu Siol.net. Srečno in varno na planinskih poteh je zbranim planincem za slovo zaželel predsednik planinske zveze Rován.

Manca Čujež

GIBAJ SE. HODI. ŽIVI.

gibanje / druženje / narava / kultura / kulinarika / sprostitve / zabava

Enkratno doživetje za vse generacije!

www.planinskimaraton.si

Planinski tabor v Švici od 11.-17. julija

Švica je deželica v osrčju Alp in je znana po svoji razdelitvi na 26 kantonov, visoki gospodarski razvitosti in zgodovinski nevtralnosti. Izhodišče naših pohodov na okoliške hribe in gore je bilo mesto Chur, ki je glavno mesto kantona Graubunden in velja za najstarejše mesto v Švici. Prvi dan vožnja z avtobusom iz Sevnice čez Karavanški predor skozi Avstrijo, Liechtenstein in v Švico do hotela Feunf Doerfer v kraju Zizers ob reki Ren blizu Chura, kjer smo se nastanili. Na poti smo imeli več krajših postankov, daljšega pa smo naredili v avstrijskem Innsbrucku. Ogledali smo si tudi kompleks skakalnice Bergisel, na kateri so prav takrat trenirali člani avstrijske reprezentance. Naslednji dan po zajtrku smo se odpeljali do mesta Lenzerheide in se peš povzpeli na Piz Scalottas - 2321 m.n.v., naprej na Piz Danis - 2497 m.n.v. in še na Statzerhorn - 2574 m.n.v., nato pa spust nazaj do izhodišča. Tretji dan smo se zapeljali iz Chura z gondolo do Brambruesha na višini 1595 m.n.v. in peš vzpon na vrh Dreibundesteina 2160 m.n.v. in naprej do Pradaschiera in spust po sankiški progi v dolino. Četrty dan vožnja do vasi lepih lesenih hišk v Tschierschen in vzpon na Piz Gurgaletttsch 2441 m.n.v. in spust nazaj do vasi. Peti dan smo si ogledali sotesko Viamala, si ogledali njene globine in se čudili, do kje se lahko dvigne voda. V kraju Flims smo si na razgledni ploščadi nad dolino Rena pogledali to reko. Obhodili smo še obalo jezera Chaumasee. Šesti dan pa smo se iz mesta Chur z vlakom odpeljali do znanega turističnega kraja Arosa. Naprej pa se peš podali mimo dveh prelepih jezer po ledeniški dolini do vrha Gredigsfurggli 2615 m.n.v. in na drugo stran do vrhnje postaje gondole Hoernli ter se z njo spustili v Aroso. Sedmi dan vožnja domov. Tabora se nas je udeležilo 40 pohodnikov, ki smo uživali lepote švicarskih Alp in prijaznost ljudi.

Darinka Avguštin

Baltske dežele

Vandranje nam je organizirala agencija Oskar. Potovali smo od 10. do 18. avgusta. Na poti je bilo 45 udeležencev.

Prvi dan smo se z avtobusom odpeljali do letališča na Dunaju, od tam pa z letalom do Talina v Estoniji. Popoldan smo si ogledali staro mestno jedro Talina, ki je pod zaščito Unesca.

Drugi dan smo si nekaj z avtobusom in nekaj peš ogledamo narodni park Lahemaa, popoldan pa se odpeljali v drugo največje mesto Estonije Tartu in

si proti večeru ogledali še zelo zanimiv botanični vrt.

Tretji dan smo si ogledali mesto, nato pa se odpeljali v Latvijo. Najprej smo si ogledali grad Turaida nato pa smo se na območju najvišjih hribov (300 m

) v turistični Siguldi peljali celo z žičnico. Dan smo zaključili v prestolnici Rigi.

Četrty dan smo si zjutraj ogledali Rigo, ki je tudi pod zaščito Unesca. Popoldan smo bili v Jurmali, turistični obali z več kot 150 letno turistično tradicijo.

Peti dan smo zapustili Latvijo in se odpeljali v Litvo. Najprej smo si ogledali grič križev, ki predstavlja predanost krščanstvu in je tudi spomenik litovski narodni identiteti. Sprehodili smo se tudi po peščenih obalah turistične Palange.

Šesti dan smo se odpeljali do znamenite Kurske kose, dolgega ozkega pasu kopnega z peščeno in deloma z gozdom poraslo obalo. Tu so tudi nahajališča jantarja. Vožnjo smo nadaljevali do znamenitega gradu Trakai in do glavnega mesta Vilna.

Sedmi dan smo si najprej ogledali Vilno, ki je tudi pod zaščito Unasca, nato pa smo se odpeljali v Varšavo.

Osmi dan smo si ogledali Varšavo, ki je tudi pod zaščito Unesca. Po ogledu smo se odpeljali v Krakov.

Deveti dan smo si ogledali še zadnje mesto na naši poti, ki je seveda tudi pod zaščito Unesca.

Domov smo nadaljevali vožnjo z avtobusom.

Vinko Šeško

Pohod na Triglav

PD Lisca je tudi v letu 2019 organiziral tradicionalni pohod na Triglav. Zgodaj zjutraj 17. avgusta smo se z avtobusom podjetja Turizem Toni odpeljali na Pokljuko, kjer se je začela naša dvodnevna tura. Skupina je štela kar 51 planincev. Vodnikov je bilo dovolj, da se je lahko vsak priključil skupini, ki je hodila v istem tempu. Pri Vodnikovem domu (in še kje vmes) smo si nabrali nove moči ter hitro odrinili do Kredarice. Tja smo prispeli okoli 15. ure, odložili svoje nahrbtnike, si malce odpočili, a kaj kmalu so se vodniki odločili, da se še isti dan povzpemo do vrha. Vsak se je opremil s plezal-

nim pasom in čelado, nato pa smo se v gosjem redu po skalovju povzpeli do Aljaževega stolpa. Na poti smo srečali tudi veliko drugih planincev, zato smo

se morali drug drugemu umikati. Kar nekaj nas je prvič doseglo najvišji vrh v Sloveniji in seveda smo bili zato krščeni z udarcem po zadnji plati.

Ker je bilo že pozno, smo se odpravili nazaj na Kredarico, kjer smo prespali. Pred spanjem smo se družili v jedilnici planinskega doma, ki pa se je – na našo žalost - zaprla že ob desetih. A smo se vsaj dobro naspali in odpočili. Zjutraj smo imeli še zajtrk, potem pa smo se odpravili nazaj v dolino. Ena skupina se je vračala po isti poti, druga pa je šla najprej do kočice Planika in se nato preko Uskovnice spustila do Bohinja. Nekateri so se osvežili v jezeru, drugi pa napolnili svoje lačne želodčke. Na avtobusu smo krščenci prejeli še krstne liste in v prijetnem vzdušju zaključili naše druženje.

Urša Prah

Vandrovci v Slatni

V Slatni smo bili od 24. do 29. avgusta. Vseh udeležencev je bilo 16, na posameznih turah pa od 9 do 14.

Prvi dan smo se zbirali in napravili manjše sprehode.

Drugi dan smo se peljali z lastnimi avtomobili do Belopeških jezer in odšli do kočice Zacchi in še naprej do razgledišča. Šli smo tudi okoli spodnjega jezera.

Tretji dan smo se odpeljali na planino Pecol in osvojili Špik Hude police.

Četrti dan smo se peljali do Val Bartolo in odšli na Gorjansko planino na avstrijsko italijanski meji.

Peti dan smo se odpeljali do Lepene in odšli do Krnskega jezera in na planino Polje.

Peti dan smo se odpeljali na Vršič in odšli na Slemenovo špico.

Šesti dan smo pospravili kočico v Slatni in odšli domov.

Vinko Šeško

Sevniški planinski maraton 2019 gostil vrhunske gorske "trail" tekače in številne rekreativce vseh generacij

Planinsko društvo Lisca Sevnica je ponovno organiziralo edinstveno pohodno (rekreativno) in trail (tekmovalno) prireditev, 5. Sevniški planinski maraton 2019, ki je potekal v soboto, 31. avgusta 2019, s štartom in ciljem pri Športnem domu v Sevnici. Udeleženci so lahko izbrali eno od 4 raznolikih poti: Škratкова grajska pot – 6,6 km, Cicibanova pot – 11,1 km, Lisjakova pot – 18,6 km in Gamsova pot – 45,6 km dolžine. Vse poti so bile rekreativne, Lisjakova in Gamsova pa tudi tekmovalni, ki sta letos privabili tudi nekaj slovenskih vodilnih gorskih in »trail« tekačev.

Sevniški planinski maraton je ponudil izzive vztrajnim pohodnikom, "trail" tekačem, pohodniške užitke, rekreacijo družinam ter športno-kulturno-zabavno preizkušnjo najmlajšim, ki jih spodbujamo k zdravemu načinu življenja z gibanjem v naravi. Med teki in pohodi so udeleženci iz Slovenije, Hrvaške, Avstrije in Francije spoznavali številne naravne vrednote in kulturne zanimivosti. Prireditev je bila tekmovalnega in rekreativnega in značaja, poudarek pa je bil na gibanju in druženju. Na najkrajših poteh (6 km dolgi Škratkovi grajski poti in 11 km dolgi Cicibanovi poti) so udeleženci med pohodi ustvarjali na lutkovnih delavnicah

na Svetem Roku, na grajskih igrah v grajskem parku Gradu Sevnica. Pri štartno-ciljnem prostoru so otroci lahko uživali v vožnji s konferenčnim kolesom za 7 oseb ali v vodnih igrah, animacijah, športnih aktivnostih in ustvarjalnih delavnicah na Bazenu Sevnica, kjer so se lahko tudi ohladili v osvežilni vodi.

Vse poti so vodile pretežno po markiranih planinskih poteh po gozdovih, travnikih, grebenih s čudovitimi razgledi, mimo izjemnih kulturnih in naravnih znamenitosti. Še posebej je zanimivo območje Lisce (948 m), najbolj priljubljene izletniške točke v Posavju. Na poteh so bile kontrolne točke in okrepčevalnice z okrepčili, kulturnim programom, animacijami za najmlajše ...

Na najdaljši, 45,6 km dolgi Gamsovi poti se je v boj

za najboljša mesta podalo 21 trail tekačev. Najhitrejši med njimi je bil Marjan Zupančič iz Bohinjske Bistrice s časom 4 ure 44 minut 54 sekund, drugi je bil sevniški atlet Miha Povšič s časom 4 ure 54 minut 54 sekund, tretji pa Mitja Kelemen iz Murske Sobote s časom 5 ur 12 minut in 38 sekund.

Med ženskami je slavila Andreja Taškar iz Zagorja ob Savi s časom 8 ur 32 minut 33 sekund, druga je bila Stegenšek Beti iz Zagorja ob Savi s časom 8 ur 56 minut 52 sekund, tretja pa domačinka Katarina Božič s časom 11 ur.

Na krajši, 18,6 km dolgi Lisjakovi poti se je v boj za najboljša mesta podalo 22 trail tekačev, med njimi nekateri najboljši z državnih prvenstev in drugih tovrstnih tekov. Najhitrejši med njimi je bil aktualni državni prvak Miran Cvet iz Hrastnika s časom 1 ura 25 minut 39 sekund, drugi je bil 17-letni mla-

dinski državni prvak Klemen Španring iz Poljčan s časom 1 ura 30 minut 17 sekund, tretji pa (3. z zadnjega državnega prvenstva) Aleš Žontar iz Ljubljane s časom 1 ura 34 minut in 8 sekund. Med ženskami je slavila aktualna državna prvakinja Mojca Koligar iz Kranja s časom 1 ura 41 minut 9 sekund, druga je bila (5. z zadnjega državnega prvenstva) Andreja Godec iz Laškega s časom 1 ur 59 minut 25 sekund, tretja pa Martina Podvršnik iz Ljubljane s časom 2 uri 29 minut 32 sekund.

Vsi udeleženci so prejeli priznanje za opravljeno pot, najboljši moški in ženske na Gamsovi in Lisjakovi poti pa izvirne lesene medalje, darilne bone ter praktične nagrade. Nagradili smo tudi najstarejšega (Alojz Rupar), najmlajšega (Aljaž Božič), najtežjega (Aleš Gunstek) in najbolj izvirno oblečenega udeleženca (Robert Svenšek) ter najbolj številčno družino (družina Jazbinšek) in največjo organizirano skupino, ki se je udeležila prireditve (Komunala Sevnica).

Udeleženci so se lahko okrepčali na Lisci ali na štartno-ciljnem prostoru, kjer je za gostinsko ponudbo poskrbela Gostilna Vrtovšek iz Sevnice. Za hitrejšo regeneracijo in sprostitve mišic je z masažo poskrbel mladi diplomirani kineziolog Alen Žičkar, ki je udeležence pred štartom tudi primerno ogrel s skupinskimi gibalnimi vajami.

Vreme je služilo tako tekmovalcem kot rekreativcem in bili smo enotni, da je potrebno sodelovati, se razgibati, sprostiti v naravi, narediti nekaj zase in se obenem še zabavati, spoznati nove ljudi, poti, doživetja, zanimivosti!

Sevniški planinski maraton je edina tovrstna prireditev v Posavju. Veselimo se že 6. Sevniškega planinskega maratona, ki bo v soboto, 29. avgusta 2020, odslej zgolj za rekreativce, brez tekmovanja.

Rok Petančič

Vandrovci na Zelenortskih otokih

Agencija Oskar nam je od 24. oktobra do 4. novembra 2019 organizirala obisk Zelenortskih otokov (Kapverdov). S slovenskim vodnikom nas je bilo 25 udeležencev.

Vandranje je bilo zelo dinamično in tudi kar zahtevno. V enajstih dneh potovanja smo osemkrat vstopali v letala, dvakrat smo bili na trajektu, dnevno v terenskih vozilih. Vsak dan smo tudi pešačili.

Prvi dan smo iz Milana leteli v Lizbono in na otok Sao Vincente. Popoldan smo se že odpeljali do Sao Pedra in napravili pohod do rta Farol de Dona Armelia.

Drugi dan smo si ogledali mesto Mindelo, ki je kulturno središče otokov, ima pa tudi zanimivo tržnico in plažo.

Tretji dan smo si deloma s kombiji, deloma peš ogledali notranjost otoka Sao Vincente. Poleg nešteto naravnih znamenitosti so nas presenetile »bele« plaže, ki so nastale s pomočjo saharskega peska s preko 500 km oddaljene Sahare.

Četrty dan smo se z trajektom odpeljali do sosednjega otoka Sao Antao. To je najbolj pristen in raznovrsten otok. Najprej smo si s kombiji in peš ogledali notranjost osrednjega dela otoka.

Peti dan smo na smo bili zopet na poti s kombiji in deloma peš proti severu otoka, kjer občudujemo bujno zelenilo in nešteto vrst »južnega« sadja, ki tu uspeva zaradi ugodne klime.

Šesti dan smo se odpeljali čisto na sever do strme obale. Tu nas je čakale 12 km dolga pot po strmih klifih nad bučanjem oceana. Prišli smo do zanimivega mesta Punta do Sol.

Sedmi dan smo obiskali zeleno dolino Paul, pravi tropski raj. Tu so poleg velikega števila eksotičnega sadja tudi nasadi kave. Tudi naravno rastišče zmajevga drevesa je tu. Še isti dan smo se odpeljali do trajekta ta otok Sao Vicente, z letalom pa še do glavnega mesta Zelenortskih otokov Praia.

Najbolj zelena dolina Paul

Osmi dan smo šli ponovno na letalo in se odpeljali do mesta Sao Filipe na vulkanskem otoku Fogo. Odpeljali smo se do velikega naseljenega kraterja pod vrhom 2829 m visokega Pico do Fogo. Pešachi smo do kraterja zadnjega izbruha v letu 2015. Kljub temu, da običajno ob izbruhih lava zalije nekaj vasi, ljudje takoj začnejo z obnovo in živijo tam naprej.

Pico di Fogo 2829 m

Deveti dan smo se že zgodaj podali na pot in osvojili vrh Pico do Fogo. Pot na vrh je kar naporna, posebni užitki so pa pri povratku, ko smo se spuščali 800 višinskih metrov po vulkanskem prahu.

Na vrhu

Sao Filipe

Deseti dan smo si ogledali mesto Sao Filipe, ki se zaradi zanimive zgodovina iz časov prevozov sužnjev v Ameriko želi pod zaščito Unesca. Zapeljali smo se še do mesta Salina ob divji atlantski obali in se ustavili tudi ob drevesu Baobab, ki raste tudi na otoku. Zopet smo se odpeljali z lokalnim letalom na še en otok Sal.

Baobab

Enajsti dan smo se vračali domov z letalom do Lizbone in po kar dolgem čakanju, z možnostjo ogleda mesta odleteli do Benetk in z avtobusom domov.

Vinko Šeško

Družabno srečanje PD Lisca Sevnica ob občinskem prazniku

V mesecu novembru v okviru praznovanja občinskega praznika v PD Lisca Sevnica običajno organiziramo pohod po Sevniški planinski poti - poti Lojza Motoreta in družabno srečanje pri našem zavetišču. Načrtovani pohod je zaradi slabega vremena odpadel, srečanje pa je bilo v torek, 5. novembra. Ob 17. uri začelo družabno srečanje pri našem Planinskem zavetišču pod svetim Rokom.

Osrednji gost srečanja je bil Miro Eržen, podpredsednik Planinske zveze Slovenije. Na srečanju smo zakurili taborni ogenj, se pogostili z mladim vinom, kostanjem ter drugimi dobrotami.

Za prijetno vzdušje so poskrbeli planinska pevska skupina Encijan

Rok Petančič

Elka Grilc

V torek 26. Novembra smo imeli na planinskih uricah zanimiv klepet z Elko Grilc. Elka je že 70 let članica našega društva. Pred 70 leti je bila na

Triglavu. Po upokojitvi je ustanovila pohodno skupino, ki je vsak teden napravila izlet v hribe. To je bil začetek danes pri našem in drugih društvih priljubljenih dejavnostih starejših planincev. Skupino je vodila preko 20 let in je še danes aktivna Ponedeljškova skupina.

Elka se je udeleževala tudi planinskih taborov in tako obiskala veliko gora po Evropi. Dolga leta je bila tajnik MDO Zasavja.

Vinko Šeško

Prenos Betlehemske lučke miru na Lisco

V nedeljo, 22. decembra 2019, je potekal prenos Betlehemske lučke miru iz farne cerkve sveti Nikolaj na Lisco. Na ta pohod se pridružijo tudi Skavti iz Tržišča in Sevniški župnik Jože Brečko. Pot je zanimiva, saj nas ob poti postrežejo domačini s svojimi dobrotami.

Darinka Avguštin

Planinsko zavetišče pod sv. Rokom v letu 2019

Skozi leto so se v Planinskem zavetišču in okolici odvijala tekoča vzdrževalna dela.

gospodar zavetišča
Janko Avguštin

Jurkova koč na Lisci v letu 2019

Potrebna so tekoča vzdrževalna dela. V mesecu juliju in avgustu je bilo v koči živahno. Odvijal se je angleški tabor, tabor borilne večšine IPPON Sevnica. Sicer so se skozi leto v koči in njeni okolici odvijala tekoča vzdrževalna dela.

Darinka Avguštin
gospodarica Jurkove koč

Nova jedilnica Tončkovega doma vabi k obisku

Lisca v veselje številnim obiskovalcem po začrtani in usmerjeni poti izboljšuje celovito ponudbo. Občina Sevnica kot lastnica osrednjega objekta,

Tončkovega doma, od prenosa lastništva v letu 2014 sistematično vnaša pomembne izboljšave, ki višajo kakovost preživljanja časa na tej turistično-rekreativni točki.

Po zgrajenem novem vodovodnem in optičnem omrežju so bila postavljena zunanja otroška igrala, prenovljeno je zunanje športno igrišče, izvedena je celovita rekonstrukcija spodnjih prostorov z ureditvijo sodobne naravoslovne učilnice in sanitarijami, urejena so zunanja stopnišča. Vseskozi se na Lisci izvajajo projekti in programi za različne generacije, ki območje dopolnjujejo z možnostmi naravoslovnega raziskovanja.

Najnovejša pridobitev Tončkovega doma je bila v začetku leta 2019 celovito prenovljena glavna jedilnica z rekonstrukcijo tal, sten in stropa, nove so elektro in strojne instalacije. Največja osvežitev prostora je nova oprema z mizami, stoli in stenski oblogami, jedilnico lepša nov kamin. Jedilnica je bila namenu s priložnostnim dogodkom slovesno predana 4. aprila 2019, ob pesmi Planinske pevske skupine Encijan Planinskega društva Lisca Sevnica.

Navzoče sta pozdravila župan Občine Sevnica Srečko Ocvirk in župan Občine Laško Franc Zdolšek. Pred odprtjem je namreč potekalo delovno srečanje županov s sodelavci o možnostih povezovanja, ki so se ga udeležili tudi predstavniki KŠTM Sevnica, Planinskega društva Lisca Sevnica, RRA Posavje in Centra za šport, turizem, informiranje

in kulturo Laško. Cilj je okrepiti predvsem turistično povezovanje dveh sosednjih, tudi v preteklosti močno povezanih občin.

Ob tem je bila v Učilnici Lisca odprta nova fotografska razstava, ki je obogatila prostor z utrinjki naravnih lepote Lisce. Avtorji fotografij so Bojan Dremelj, Polona Gorišek, Jože Hvala, Dušan Klenovšek, Ljubo Motore in Vinko Šeško.

Vir: Občina Sevnica

Tradicionalno prvomajsko srečanje na Lisci

Tradicionalnega prvomajskega pohoda na naš posavski biser se je tokrat ponovno udeležila množica pohodnikov in izletnikov. Za prijetno in živahno druženje v Tončkovem domu in okolici je poskrbel kolektiv Tončkovega doma. V organizaciji PD Lisca Sevnica pa je potekal v Jurkovi koči tudi tradicionalni srečelov. Zbiranje dobitkov za srečelov je vsako leto težje, zato gre celotni ekipi posebna zahvala, saj s srečelovom naberemo prepotrebna sredstva za društvene dejavnosti.

Rok Petančič

Obratovanje Tončkovega doma na Lisci

Občina Sevnica je 13. januarja 2020 prejela odpoved najemne pogodbe dolgoletnega najemnika in oskrbnika Tončkovega doma na Lisci, Gostinstva Krašovec, d.o.o.. Občina Sevnica razume in spoštuje odločitev družine Krašovec za usmeritev osebnih prioritet k družini in preživljanju več časa z bližnjimi. Kot najemnik in oskrbnik Tončkovega doma je družina Krašovec uspešno sodelovala tako s Planinskim društvom Lisca Sevnica in Planinsko zvezo Slovenije kot tudi z Občino Sevnica, s čimer je bistveno pripomogla k razvoju in prepoznavnosti destinacije Lisca. Razvoj poslovnih priložnosti v času sodelovanja z Občino Sevnica je bil pozitiven. Družini Krašovec in ekipi iz podjetja Gostinstvo Krašovec, d.o.o. se zato zahvaljujemo za njihov prispevek k razvoju Lisce.

Občina Sevnica v letu 2020 izvaja obnovitvena dela kuhinje in ureditev tematskega prostora v Tončkovem domu, s pričetkom del v začetku februarja. O svojih namerah je Občina Sevnica ob prijavi investicije za sofinanciranje v okviru Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo v začetku leta 2019 obvestila družino Krašovec. Družina Krašovec se je v ok-

tobru za čas obnovitvenih del tudi dogovorila s Planinskim društvom Lisca Sevnica za najem Jurkove kočice za izvajanje omejene gostinske dejavnosti, saj je za čas obnovitvenih del načrtovano tudi zaprtje Tončkovega doma. V obdobju obnovitvenih del najemnik Tončkovega doma ne bi plačeval mesečne najemnine.

Tončkov dom bo tako za obiskovalce odprt do 1. februarja 2020. V času izvajanja obnovitvenih del je Občina Sevnica izvedla javni poziv za oddajo ponudb za najem Tončkovega doma, ki bo vnovič odprl svoja vrata predvidoma v drugi polovici aprila.

Tončkov dom na Lisci ima novega najemnika

Razpis za novega najemnika Tončkovega doma na Lisci je Občina Sevnica objavila konec januarja. Do izteka roka je Občina Sevnica prejela tri ponudbe oziroma prijave na razpis, novi ponudnik pa je bil izbran na osnovi najvišjega seštevka točk glede na razpisne kriterije. Izbrani ponudnik je Gostinstvo Tomaž Rantah s.p., ki je 3.3.2020 z Občino Sevnica sklenil pogodbo o najemu.

Pogoji, katerim je moral zadostiti izbrani ponudnik gostinskih storitev, so med drugim poslovanje najmanj 5 dni v tednu in obvezno ob petkih, sobotah in nedeljah, sodelovanje pri izvedbi dogodkov in programov, skrb za okolje in usmerjenost v sonaravni turizem. Komisija za izbor najemnika je pri izbiri upoštevala naslednja merila: odpiralni čas, obseg in kakovost ponudbe, lokalnost ponudbe, primernost ponudbe glede na vrsto objekta in reference. Ponudnik je bil izbran na osnovi najvišjega seštevka vseh meril po vsakem kriteriju.

Višina najemnine Tončkovega doma na Lisci ostaja nespremenjena, to je 700,00 evrov, brez obratovalnih stroškov, najemna pogodba pa je sklenjena za nedoločen čas.

Tomaž Rantah bo v Tončkovem domu obiskovalcem ponujal izbor toplih in hladnih napitkov, sladice in toplih obrokov, ki jih imajo planinci najraje. Ob koncih tedna načrtuje obiskovalcem ponuditi dodaten izbor hrane in nedeljskih kosil. Načrtuje vzpostavitev sodelovanja z lokalnimi ponudniki, pridelovalci in predelovalci živil, tudi z nosilci certifikata kakovosti Blagovne znamke občine Sevnica. Svojo ponudbo bo prilagajal glede na letni čas in sezonsko dostopnost živil.

Obratovalni čas Tončkovega doma bo od torika do nedelje. V zimskem delovnem času, to je od 16. oktobra do 14. aprila, bo Tončkov dom odprt od 8. do 17. ure, ob sobotah in nedeljah od 7.30 do 17. ure. V poletnem delovnem času, to je od 15. aprila do 15. oktobra, pa bo Tončkov dom odprt od 8. do 19. ure, ob sobotah in nedeljah od 7.30 do 20. ure.

Ob podpisu pogodbe je Tomaž Rantah izrazil zadovoljstvo in pričakovanje, da bo sodelovanje tako z Občino Sevnica kot tudi s Planinskim društvom Lisca Sevnica dobro.

Vir: Občina Sevnica

Uporabni promocijski artikli z znakom Lisce

V Planinskem društvu Lisca Sevnica ponujamo uporabne artikle z novim logotipom Lisce. Priporočeni prostovoljni prispevki za artikle so:

- nahrbtnik (12 EUR/kos),
- funkcijska majica (9 EUR/kos),
- etui/peresnica (5 EUR/kos),
- sestavljanica (6 EUR/kos),
- magnetek (3 EUR/kos),
- barvice (2 EUR/kos),
- alu čutara (8 EUR/kos)
- kapa (7 EUR/kos).

Izdelke lahko dobite v času društvenih uradnih ur (torek od 17h do 18h) v Zavetišču pod svetim Rokom (Taborniška ulica 14, Sevnica), naročite jih po e-pošti pd-lisca@siol.net ali na mobi 041 481 697 (Darinka). Prevzem/dostava po dogovoru, možnost tudi pošiljanja po pošti.

Z nakupom prispevate k razvoju Lisce, saj so prispevki v celoti namenjeni za urejanje planinskih poti, nove ureditve in razvojne projekte na Lisci.

Več informacij: www.pd-lisca.si

Iz zgodovine Lisce

Po izgradnji makadamske ceste s Sel na Lisco v letu 1959 se je Tončkov dom srečal z novimi težavami. Promet gostov se je izdatno povečal, saj so ga poleg planincev začeli množično obiskovati tudi motorizirani turisti. Ponudba predvsem okusih jedi oskrbnikov Marjanke in Pavleta Stergarja je privlačevala vedno večje število obiskovalcev.

Vrsto let po izgradnji ceste je bilo potrebno takole na roke na severni strani Lisce odstranjevati sneg v zametih pred prvomajskimi prazniki konec meseca aprila.

Dom pa ni imel ne redne preskrbe s pitno vodo ne skladiščnih prostorov za prehrano in pijačo. Društveni organi (Upravni odbor, odbor za gospodarstvo pa tudi Občni zbori) so zaradi tega v 60-ih letih prejšnjega stoletja na svojih dnevnikih redih imeli stalno problematiko posodobitve doma. Tako so se na začetku 60-ih let odločili in v letu 1963 pričeli z gradnjo vodovoda.

Na začetku 60-ih let smo iskali pitno vodo celo pri hrastu pod Jurkovo kočjo. V ta namen smo izkopal več metrov globoko jamo, vendar do vodnega vira nismo prišli.

Potrebno se je bilo odločiti za napeljavo cevovoda od vodnega vira na Selah po zahodnem pobočju Lisce na sam vrh. Tam so v letu 1963 zgradili vodni

rezervoar, od tam pa potem speljali vodo do Tončkovega doma in do vikendov. Malo kasneje pa še do velike aluminijaste črne cisterne malo pod vrhom. Ta je potem kar nekaj let v poletnih mesecih grela vodo za tuše, zgrajene na travniku pod Jurkovo kočo.

Atraktivna Lisce v 60-ih letih je bil tudi osel Žani. Precej let je služil kot pomoč pri prinašanju pitne vode od Jošta na Lisco. Na fotografiji, posneti poleti 1962, vidimo v sredi tudi tedanjega predsednika Skupščine občine Sevnica, Karla Kolmana s hčerko. Z njima pa so še Lidija, Majda in Ljubo Motore.

Pri stari Jurkovi koči, ki je po izgradnji prvega Tončkovega doma služila kot skladišče in skupno ležišče, je nudilo zabavo tudi rusko kegljišče. Na fotografiji prepoznamo oskrbnika Pavleta Stergarja (drži kroglo na vrvici v roki) in kot tretjega z leve Lojzeta Anzelca. Na desni pa vidimo kokošnjak s kokošmi, ki so bile dnevno na jedilniku kot posebna poslastica Lisce v tistem času.

Hkrati z gradnjo vodovoda pa je društvo pričelo tudi z gradnjo kleti za hrano in pijačo za Tončkovim domom. Ta klet je bila potem ob izgradnji 2. Tončkovega doma osnova za nadzidavo z depandansami.

Voda je prvič na vrh Lisce pritekla 16. junija 1964. 22. julija 1964 pa sta bila vodovod in klet svečano

na veliki slovesnosti predana v uporabo.

Voda je prvič na vrh Lisce pritekla po ceveh 16. junija 1964. Takole smo jo pričakali tisti, ki smo sodelovali pri tej gradnji. Še posebej velike zasluge za to pridobitev je imel ing. Marjan Bautin iz Elektra Krško, ki je za potrebe vodovoda zgradilo elektrovod od svetega Jošta do vodne črpalke na Selah.

22. julija 1964 je bila ob novi kleti za Tončkovim domom svečana otvoritev vodovoda in nove kleti.

www.pd-lisca.si

Klet za hrano in pijačo smo gradili predvsem prostovoljno, pa tudi z najetimi delavci. Med slednjimi na fotografiji vidimo tudi Lojzeta Anzelca.

Po izgradnji vodovoda je bila malo pod vrhom nameščena še velika črna cisterna za ogrevanje vode za poletno tuširanje na travniku pod Jurkovo kočo.

Prizor z letnega občnega zbora pred Tončkovim domom 24. Aprila 1966. Zbor je vodil Valentin Hribar, člana sta bila Tine Klemenčič in Franci Avesec, vsi iz Sevnice, zapisnik pa je pisala tajnica društva Andreja Flajs. Ob njih vidimo tedanjega predsednika društva Lojzeta Motoreta. Povsem na desni vidimo sedeti oskrbnika Pavleta Stergarja.

Da bi zbrali dovolj sredstev za svojo gospodarsko dejavnost, je društvo na Lisci organiziralo različne prireditve. Prva je bila v letu (in je še vedno) prvomajsko praznovanje, potem kmečke prireditve v mesecu juliju in kostanjevi pikniki v jesenskih mesecih. Na eni od takih prireditev v juliju leta 1967 so zaigrali in zapeli tudi Slaki s Fanti s Praprotna.

V juliju leta 1967 so na veselici, imenovani Slakova nedelja, igrali Trio Lojzeta Slaka s Fanti s Praprotna. Izkupiček od prireditve je društvo namenilo za nakup skupinske planinske opreme potrebne za obisk visokogorja.

Prizor z letnega občnega zbora 21. 4. 1968 pod Tončkovim domom na Lisci. V predsedstvu vidimo kot predsedujočega Janeza Mesesnela iz Krškega ter dr. Terezijo Žnidaršič in Vojka Dvojmoča iz Sevnice.

Z izgradnjo vodovoda se je tudi uradno končala nepogrešljiva pomoč osla Žanija, ki ga je imel dom od izgradnje ceste za pomoč pri nošnji vode od vodnega zajetja pri svetem Joštu na Lisco. Po tej upokojitvi je bil na razpolago številnim obiskovalcem za popestritev in ježo.

Prizor z letnega občnega zbora 21. 4. 1968 pod Tončkovim domom na Lisci.

Kljub vsem naporom društva in njegovih prostovoljcev pa je razvoj turizma zahteval še nadaljnjo modernizacijo doma in njegovih storitev. Ker društvo vsega tega ni več zmoglo, so na organih društva in na Občnih zborih po mnogih razpravah v drugi polovici 60-ih let končno sprejeli odločitev in 17. julija 1968 s Konfekcijo Lisca podpisali Zakupno pogodbo. Z njo so Tončkov dom za dolga leta oddali Konfekciji Lisca v najem. Hkrati pa so se tudi odločili, da 2. Jurkovo kočo prenovejo za povsem planinske potrebe.

Prizora z občnega zbora 11. maja 1969 pred Tončkovim domom na Lisci. Zboru je predsedoval Valentin Hribar, ob njem pa sta bila člana še ing. Bojan Bratkovič iz Krškega ter Firderik Pečnik iz Sevnice. Poročilo verifikacijske komisije je predsedstvu podal Karel Žlender iz Sevnice. Na drugi fotografiji vidimo, kako na levi stoji direktor Konfekcije Lisca Vinko Božič, ko zboru podaja vizijo razvoja Lisce po njihovem prevzemu Tončkovega doma v najem.

Z letom 1969 sta se tako za Tončkov dom in Jurkovo kočo začeli novi zgodbi.

Ljubo Motore

Planinska priznanja PZS

Odbor za priznanja PD Lisca Sevnica je pripravil predlog prejemnikov priznanj PZS. Planinska priznanja PZS bodo prejeli naslednji aktivni članice in člani društva:

PISNA POHVALA PZS:

Mlakar Petra, Dergan Beno, Zemljak Jože – Joc, Jazbec Doroteja, Žveglič Silva, Šeško Anamari

BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS:

Božič Damjan, Zidar Prah Ana, Prah Aljaž, Verhovc Monika, Cizerle Rok, Motore Jaka

SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS:

Radej Jože, Levstik Olga, Blas Zvone

ZLATI ČASTNI ČLAN PZS:

Avguštin Darinka, Krajnc Božidar, Govekar Vinko

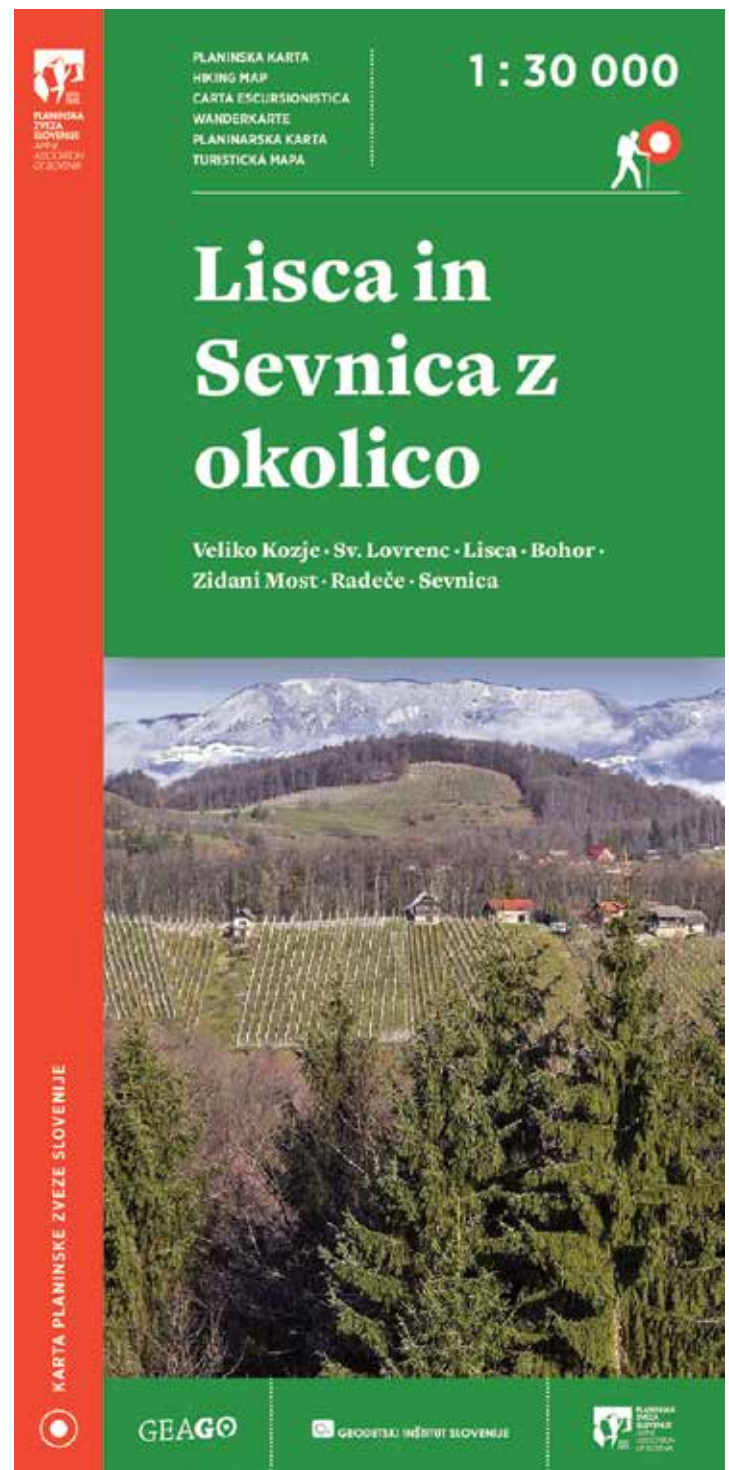
Nov planinski zemljevid Lisca in Sevnica z okolico

Planinski zemljevid Lisca in Sevnica z okolico - 1 : 30.000 je nov zemljevid Planinske zveze Slovenije, ki obravnavano območje prikaže precej širše, natančnejše, predvsem pa preglednejše kot je bilo to predstavljeno v dveh predhodnikih (Posavsko hribovje - vzhodni del in Posavsko hribovje - zahodni del). Pri izdelavi zemljevida so sodelovali Geodetski inštitut Slovenije, Geodetska družba ter številni posamezniki, dobri poznavalci predstavljenega območja.

Planinski zemljevid bo prišel prav vsem, ki bi želeli raziskati vrhove in doline nad sevniškimi bregovi Save ter nad severnim delom Mirnske doline. Zagotovo bodo največ obiska med kupci zemljevida deležni Lisca, Bohor z Velikim Javornikom in Veliko Kozje. Ostalih izrazitih vrhov morda res primanjkuje, jih pa zato nadomestijo mnoge naravne in kulturne znamenitosti številnih vasi in trgov ob Savi in Mirni.

Zemljevid obsega območje med Nebeško goro, Zidanim Mostom in Planino pri Sevnici na severu, Planino pri Sevnici in Bohorjem na vzhodu, Bučko in Mokronogom na jugu ter Mokronogom, Šentrupertom in Nebeško goro na zahodu. Na zadnji strani zemljevida najdete predstavitev občine Sevnica ter nekaterih njenih največjih znamenitosti.

Tudi na zemljevidu najdemo, poleg samoumevnih

planinskih poti in planinskih koč, številne ostale koristne informacije, kot so urejena parkirišča, postajališča javnih prevoznih sredstev, gostišča, turistične kmetije ter marsikatero naravno in kulturno znamenitost, plezališča, vzletišča jadralnih padalcev in še kaj.

Format: 110 x 230 mm. Cena: 8,10 EUR/kos

Karte lahko dobite v času društvenih uradnih ur v Zavetišču pod svetim Rokom (Taborniška ulica 14, Sevnica), naročite jih po e-pošti pdlisca@siol.net ali na mobi 041 481 697 (Darinka). Prevzem/dostava po dogovoru, možnost tudi pošiljanja po pošti. Več informacij: www.pd-lisca.si

Lastnik zemljevida: Planinsko društvo Lisca Sevnica. / Izdajatelj: PZS, 2019

V spomin: Valentin Božič - Zdravko (1951-2019)

Dragi Zdravko!

Nemočno soočene s tvojim odhodom si nas spomnil, da vsako življenje na koncu zavije v temno nepovrnjivost. Resnica vseh resnic te je odpeljala v gluho tišino. Prepojeni s tem trenutkom se zavedamo, da sanje življenja hodijo drugače.

Zdravko, bil si dolgoletni član in eden najbolj aktivnih markacistov PD Lisca Sevnica, v zadnjih dveh mandatih član Nadzornega odbora Planinskega društva Lisca Sevnica, in aktiven član torkove planinske skupine. Zadnjo turo ste skupaj opravili 11. septembra 2018 od Matkovega škafo na Mrzlo goro, ki je ena najzahtevnejših slovenskih planinskih poti. Takrat še brez nakazanih zdravstvenih težav. Vodil si tudi računalniško evidenco o udeležencih na torkovih turah in ob koncu leta za vsakega napisal izvod. Zadnjo turo na Veliki Draški vrh in Viševnik je torkova skupina posvetila tebi. Nisi bil človek funkcij, besed, ampak človek dejanj. Vedno pripravljen na pomoč, akcijo, ko je bilo potrebno stopiti skupaj in narediti kaj koristnega za

planinstvo, sočloveka. Bil si pravi planinski prijatelj.

Težko se poslavljamo od tebe, a te mnogo ostaja z nami do našega srečanja z večnostjo; tja, kjer je sončeva mladost, tam, kjer je rojstvo planin in gora, ki si jih imel tako rad.

Odtaval si brez nas v svet črnih luči, ki se jih ne da ugasniti, samo gledamo lahko v tisto smer.

Žalostni sočustvujemo s tvojimi dragimi, še posebej z ženo, hčerko, sinovoma in ostalimi... Hoditi moramo po tvojih stopinjah in slediti želji, da nam tvoj odhod ne sme biti izguba vsega, kar objema življenje in ga drži skupaj.

Tvoja dobrodušnost nas hrani s tvojim spominom. Spomin je čudežna magija. Več, ko se spominjamo naših mrtvih, bolj so živi med nami. Kult mrtvih je temeljni kult smiselnega človeškega občestva; je kult zahvale in hvaležnosti. V imenu PD Lisca Sevnica in v mojem osebni imenu izrekam iskreno sožalje družini in sorodnikom, ohranili te bomo v lepem in trajnem spominu.

Slava tvojemu spominu, Zdravko!

Od Zdravka Božiča smo se poslovili z vsemi planinskimi častmi v sredo, 7. avgusta 2019.

Rok Petančič

Pomlad 2020

Na posamezne pohode se je DOBRO predhodno prijaviti!
Pridružujemo so pravico do sprememb. Spremembe bodo objavljene na spletni strani: www.visitkrsko.si

Posavski festival pohodništva

Dan	Datum in ura	Naziv prireditve	Lokacija/izhodišče	Organizator in informacije
Ned	3.5., ob 8.00	POHOD PO OVNOVI POTI	Sevnica	PD Lisca Sevnica (Vinko Šeško, 041/513 460)
Pon	4.5., ob 9.00	POHOD PO NARAVOSLOVNI POTI AZALEJA BOŠTANJ	Boštanj	TD Boštanj (Aleš Germovšek, 031/655936, ales.germovsek@gmail.com)
Sob	9.5., ob 10.00	POHOD AZALEJA VRHEK	Tržišče na Dolenjskem pri pletenki	TD Tržišče (Milena, 041/270 747, turisticno.trzisce@gmail.com)
Sob	9.5., ob 9.00	POHOD PO POTI TRAPISTOV	Trg v Brestanici	TD Brestanica (Anton Zakšek 031/663 219)
Sob	9.5., ob 9.00	POHODI PO POTI DR. SLAVKA SUŠINA	Vaški kozolec /Pišce	Turistično društvo Pišce (051/273 222)
Sob	9.5. ob 10.00	POHOD PO USKOŠKI POTI	Cerkev sv. Mohorja v Črneči vasi	Društvo Terra Vera (društvoiterravera@gmail.com)
Ned	10.5., ob 9.00	SPOMLADANSKI POHOD PO ARTIŠKI SADIJARSKI POTI	Banova domačija/Artiče	TD Artiče (031/770 901)
Sob	16.5., ob 9.00	POHOD PO KREKOVH STEZICAH	Šentjanž izpred gostišča Repovž	TD Šentjanž (Vesna, 031/406 955, info@sentjanz.si)
Čet	21.5., ob 17.00	TRADICIONALNI POHOD PO ČATEŽEVI ENERGIJSKI POTI	Parkirišče avtocestnega počivališča Grič	TD Čatež ob Savi (Barbara Les, 040/559 530)
Pon	25.5., ob 10.00	SEVNIŠKI KOLESARSKI MARATON	Pri športnem domu Sevnica	Kolesarsko društvo Sevnica (Robert Kosaber, 040/297 179, kdsevnica@kolesarstvo.org)
Sob	30.5., ob 9.00	POHOD OKOLI BRESTANICE	Trg v Brestanici	TD Brestanica (Anton, Zakšek 031/663 219)
Sob	30.5., ob 8.00	POHOD PO UČNI POTI SAVUS	TRC Savus Radeče	KTRC Radeče ((03) 568 79 41)
Sob	30.5., ob 8.00	POHOD NA KUM PO NEŽINI POTI	Sopota-Kum	MDO PD Zasavje (Jože Prah, 041/657 560, joze.prah@amis.net)
Ned	31.5., ob 8.00	POHOD PO POTI BLAŽENEGA ALOJZIJA GROZDETA	V Tržišču pri cerkvi	KTD Primož (Robert 031/278 486)
Pon-Sob	1.6. - 6.6.	POHOD PO ZASAVSKI PLANINSKI POTI	Bizeljsko-Kum	MDO PD Zasavje (Jože Prah, 041/657 560, joze.prah@amis.net)
Pet	5.6., ob 17.00	PO KOŠČEVI POTI V KAPELAH	Kapelski plac-pred staro šolo	TD Kapele (Milena, 040335138)
Sob	6.6., ob 8.00	JURIŠ NA BOHOR	Jablance	PD Bohor (Gregor Umek, 040/719 096 pdbohor@gmail.com)
Sob	13.6., ob 21.00	POHOD NA TK-PAV	izpred informacijske table v Koludrju	TD Šentjanž (Cveta, 031/825 053)
Sob	13.6., ob 9.00	S KOLESOM OKOLI BRESTANICE	Trg v Brestanici	TD Brestanica (Anton, Zakšek 031/663 219)
Ned	14.6., ob 8.30	VIDOV POHOD NA BIZELJSKEM	Pri Etnografski zbirki Marije Sušnik	TD Bizeljsko (041/970 215)
Čet	25.6., ob 9.00	ŠENTJANŠKI VINOGRADNIŠKI POHOD	V Šentjanžu	DV Šentjanž (Renata 031/ 344 669)
Sob	27.6., ob 9.00	POHOD PO KNAPOVSKI POTI	Kocka rudarjenja (sedež KS Senovo)	TD Senovo (Tone Petrovič, 031/866 831)
Sob	27.6., ob 15:30	POHOD PO OSTROVRHARJEVI VINSKI POTI	Zagrad pri Cumarjevem mlinu	TD Svibno (Janez Kmetič 041/629 912; Tone Renko 031/832 339; td.svibno@gmail.com)
Sob	27.6., ob 18:00	OD ZIDANICE DO ZIDANICE	Pri domačiji Celestina	TD Svibno (Janez Kmetič 041/629 912; Tone Renko 031/832 339; td.svibno@gmail.com)
Ned	28.6., ob 10.00	BOSONOGI POHOD NA SV. VID Z LOJZETOM OGOREVCEM	Parkirišče avtocestnega počivališča Grič	Lojze Ogorevc (040/881 146)

Koordinator:

Jesen 2020

Na posamezne pohode se je DOBRO predhodno prijaviti!
Pridružujemo so pravico do sprememb. Spremembe bodo objavljene na spletni strani: www.visitkrsko.si

Posavski festival pohodništva

Dan	Datum in ura	Naziv prireditve	Lokacija/izhodišče	Organizator in informacije
Pet-Ned	2.10 - 4.10.	TRI-DNEVNI VODEN SPREHOD PO GOZDU	Sevnica-Lisca-Jurklošter-Planina pri Sevnici	Jože Prah, 051/695 180
Ned	4.10., ob 9.00	POHOD PO KOZJANSKIH SADOVNIŠKIH	Gostišče Banovina, Virštanj	Ivan Šalamon, 041/794-104, tehnoservis@siol.net, Barbara Ploštajner, 068 175 072, barbara.ploštajner@kp.gov.si
Sob	10.10., ob 9.00	POHOD PO POTI SUVERENOSTI	OŠ Maksa Pleteršnika Pišce	TD Pišce (051 273 222)
Sob	10.10., ob 10.00	POHOD PO USKOŠKI POTI	Cerkev sv. Mohorja v Črneči vasi	Društvo Terra Vera (društvoiterravera@gmail.com)
Sob	17.10., ob 9.00	PO POTI VINA IN SONCA	Okrepčevalnica Kranjčič Silovec	TD Sromlje (Ana Kranjčič, 041/514 134)
Ned	18.10., ob 8.30	POHOD PO GRAJSKI PEŠPOTI NA BIZELJSKEM	Informativna tabla pred KS Bizeljsko	TD Bizeljsko (041/970 215)
Ned	18.10., ob 9.00	TRADICIONALNI POHOD IN KOSTANJEV PIKNIK	Parkirišče pred Galerijo Božidar Jakac Kostanjevica na Krki	PD Polom Kostanjevica na Krki (041/773 545, franc.stokar@gmail.com)
Sob	24.10., ob 9.00	PO POTI ŠTIRIH SLAPOV	Jablance	TD Senovo (Tone Petrovič, 031/866 831)
Sob	24.10., ob 10.00	SPREJEMO SE PO KAPEVSKIH BREGIH	Kapelski plac-pred staro šolo	TD Kapele (Robert Lubšina, 041/521212)
Pon	26.10., ob 10.00	POHOD PO POTEH MILANA MAJČNA	Pri spomeniku Milana Majcna v Šentjanžu	TD Šentjanž (Petra 041/392 567)
Tor	3.11., ob 8.00	POHOD PO SEVNIŠKI PLANINSKI POTI – LOJZA MOTORETA	Od Planine pri Sevnici do Lisce	PD Lisca Sevnica (Darinka, 041/481 697, pdlisca@siol.net)
Pon	9.11., ob 7.00	OD ZORE DO MRAKA	Glavni trg v Sevnici	Kolesarsko društvo Sevnica (Robert Kosaber, 040/297-179, kdsevnica@kolesarstvo.org)
Sob	14.11., ob 10.00	MARTINOV POHOD OD PLETENKE DO MALKOVSKIH GORIC	Tržišče na Dolenjskem pri pletenki	Turistično društvo Tržišče (Milena, 041/270 747, turisticno.trzisce@gmail.com)
Sob	14.11., ob 9.00	POHOD PO GADOVI SLEDI	Na prireditvenem prostoru VTD Gadova peč	VTD Gadova peč (Anton Zakšek 031/663 219)
Ned	22.11., ob 9.00	ČBULARSKI POHOD IZ KOSTANJEVICE NA KRKI NA RAKO	Gostilna Žolnir, Kostanjevica na Krki	PD Polom Kostanjevica na Krki in TD Lovrenc Raka (041/773 545, franc.stokar@gmail.com)
Ned	29.11., ob 9.00	VINOGRADNIŠKI POHOD	Parkirišče pred Galerijo Božidar Jakac Kostanjevica na Krki	PD Polom Kostanjevica na Krki (041/773 545, franc.stokar@gmail.com)

Koordinator:

Lisca je zagotovo **najbolj priljubljena planinska točka v Posavju**. Njen vrh je 948 metrov nad morjem, na njem je radarska meteorološka postaja, pod njim pa dve planinski koči – Tončkov dom in Jurkova koča. Na pobočjih in vrhu Lisce lahko pohodniki in planinci najdejo marsikaj zanimivega, od **naravnih lepot, prelepega razgleda do zanimive kulinarčne ponudbe**. Lisca je za-

nimiva tudi za **jadralne padalce in kolesarje**. Tončkov dom je priljubljena planinska, pohodniška in izletniška postojanka. Lisca slovi po svoji čudoviti legi, saj lahko v lepem vremenu vidimo celo najvišji vrh Slovenije – Triglav, in možnosti oddiha. Poleg tega pa jo brez težav obiščemo v vseh letnih časih.

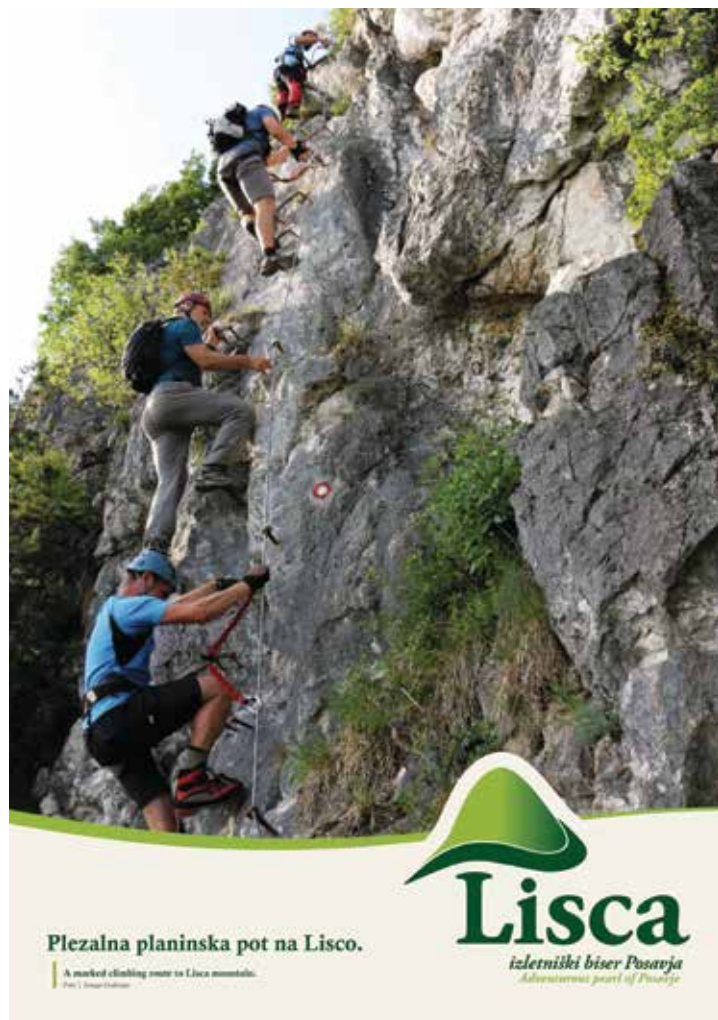
Dostop je mogoč **peš, s kolesom, z osebnim vozilom in z avtobusom** iz več različnih smeri, med katerimi sta najbolj znani Krakovo in Breg.

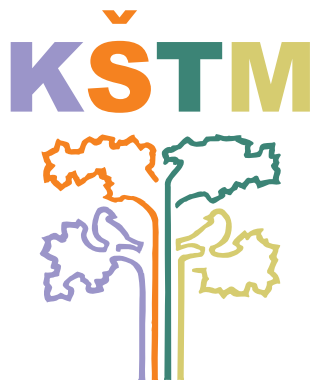
Poleg doma je **otroško, košarkarsko in nogometno igrišče, vzletišče za jadralne padalce in zmajarje ter piknik prostori**. V Tončkovem domu je **16 sob ter 45 ležišč**. Prenočite lahko v eno, dvo, tri ali štiri posteljnih sobah. V treh gostinskih prostorih je **90 sedežev in točilnica**. Pred domom je velika terasa, kjer lahko sprejmejo 80 gostov.

Nov najemnik Tončkovega doma Tomaž Rantah s.p. bo od druge polovice aprila ponujal izbor toplih in hladnih napitkov, sladic in toplih obrokov, ki jih imajo planinci najraje. Ob koncih tedna načrtuje obiskovalcem ponuditi dodaten izbor hrane in nedeljskih kosil. Svojo ponudbo bo prilagajal glede na letni čas in sezonsko dostopnost živil.

Poleg Tončkovega doma stoji **Jurkova koča**, ki ima skupaj 27 ležišč v dveh skupnih prostorih in dnevni prostor za 25 oseb z možnostjo uporabe kuhinje in zunanega kamina.

Več o dogajanju in ponudbi na Lisci si lahko preberete na spletni strani **www.lisca-dom.com** ali se pridružite Facebook skupini **Prijatelji Lisce**.

ELEKTROINSTALACIJE
STRELOVODI
MERITVE

El-Pro
Damjan Božič s.p.
Žurkov Dol 21
8290 Sevnica

GSM: 031 247 143
elpro.instalacije@gmail.com
www.elpro-instalacije.com

HIDROELEKTRARNE NA SPODNJI SAVI

Kozjanski park

Kolesarski Center Sevnica

kolesa • kolesarska oprema • ribičija • servis za kolesa in smuči

www.kolesarski.com trgovina 07/8160 606 info@kolesarski.com

TISKARNA in GRAFIČNI STUDIO | **PROPRINT SEVNICA**

PROPRINT
TISKARNA

tel.: 031 340 733 | e: info@pro-print.si
www.pro-print.si

Tisk katalogov, letakov, plakatov, kuvert,
vizitk, vabil, etiket, in drugih tiskovin

Tisk in dobava majic ter ostalega tekstila

Poslovna darila: koledarji, pisala, vžigalniki,
rokovniki in drugi promocijski material

CENIK UPORABE TEHNIČNE PLANINSKE OPREME PD LISCA SEVNICA

Na osnovi sklepov UO PD Lisca Sevnica z dne 23. 9. 2010 ter 4. 10. 2011 sprejemamo naslednji cenik uporabe tehnične planinske opreme PD Lisca Sevnica:

	Uporaba do vključno 4 dni	Doplačilo za vsak nadaljnji dan
Čelada za gornišstvo in plezanje, nastavljiva (za otroke in odrasle)	2€	0,50 €
Samovarovalni komplet z vponkami	2€	0,50€
Plezalni pas	2€	0,50€
Pomožna vrstica	1€	0,25€
Vponka	1€	0,25€
Veliki šotor	50 €	10 €
Količine so omejene		Cene vključujejo 22% DDV.

Malih šotorov ne dajemo v uporabo, razen izključno za planinske namene. Cena uporabe tehnične planinske opreme se dogovori individualno s skrbnikom Jankom Avguštinom glede na število šotorov in čas uporabe.

Nečlani društva plačajo dvakratni znesek uporabe.

Ostala oprema je namenjena le za društvene dejavnosti.

Opremo lahko prevzamete v zavetišču pod sv. Rokom v času uradnih ur oz. po predhodnem dogovoru na tel.: **051 372 394 (Jože Lekše) - plezalna oprema**
041 272 544 (Janko Avguštin) - šotori.

Tabori in ostale aktivnosti za mladino, organizirane v okviru PD Lisca Sevnica, so oproščeni plačila za uporabo opreme.

Poskrbite, da bo korak v hribih varen in čvrst!

UO PD Lisca Sevnica
Rok Petančič, predsednik

FINANČNI DEL POSLOVNEGA POROČILA ZA LETO 2019

Na podlagi knjigovodske dokumentacije je ugotovljeno, da je Planinsko društvo Lisca Sevnica leto 2019 zaključilo z večjimi prihodki, kot pa so bili doseženi prihodki v preteklem letu. Presežek prihodkov nad odhodki je v višini 7.922,05€.

Opis	Leto 2013	Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019
Prihodki	25.800,23	25.156,92	42.666,60	38.883,07	39.171,12	34.825,84	54.999,56
Odhodki	28.404,42	24.873,12	40.529,91	33.361,92	43.222,17	37.181,26	47.077,51
Primanjkljaj-presežek	-2.604,19	+283,80	+2.136,69	+5.521,15	-4.051,05	-2.355,42	+7.922,05

PRIKAZ PRIHODKOV IN ODHODKOV

1.	PRIHODKI		54.999,56
	- članarine		11.186,60
	- donacije, sponzorska sredstva, prijavnine in ostali prihodki		23.822,13
	- najemnine nepremičnin in opreme		13.067,29
	- proračunska sredstva		6.914,02
	- prihodki od obresti		0,02
	- izredni prihodki		9,50

2.	STROŠKI		47.077,51
	- materialni stroški	16.019,04	
	- stroški storitev	24.996,69	
	- članarine	5.139,56	
	- amortizacija	157,08	
	- ostali stroški	765,14	

Društvo ima pridobitno in nepridobitno dejavnost. Prihodki nepridobitne dejavnosti so članarine, donacije, sredstva za organiziranje športno-kulturnih prireditev in proračunska sredstva, med tem ko so prihodki pridobitne dejavnosti najemnine, uporabnine in sponzorska sredstva. Pri razvrščanju odhodkov društvo uporablja metodo razmerja med prihodki pridobitne in nepridobitne dejavnosti in na podlagi tako ugotovljenega deleža razvršča posamezne odhodke med pridobitno in nepridobitno dejavnost.

V letu 2019 je bilo 34,67 % vseh doseženih prihodkov razvrščenih v pridobitno dejavnost, kar je 19.070,59€ in v istem deležu je bilo ustvarjenih odhodkov iz naslova pridobitne dejavnosti, kar je v višini 16.321,77€, zaradi presežka prihodkov nad odhodki je pozitivna razlika, zato Planinsko društvo Lisca plača davka od dohodka

pravnih oseb za leto 2019 v višini 366,60€ in nova trimesečna akontacija za leto 2019 znaša 91,65€.

PRIKAZ SREDSTEV IN VIROV SREDSTEV

1.	SREDSTVA		217.434,19
	- sklad osnovnih sredstev	207.358,58	
	- sredstva v blagajni	41,01	
	- sredstva na žiro računu	6.152,01	
	- kratkoročne terjatve do kupcev in ostalih	240,00	
	- zaloge (planinske karte)	3.547,80	
	- kratkoročno odlo.stroški (zavarovanje)	94,79	

2.	VIRI SREDSTEV		217.434,19
	- obveznosti do dobaviteljev		2.019,13
	- kratkoročni prejeti predujmi		/
	- obveznosti za neizpl.str. članov		/
	- društveni sklad		215.415,06

V letu 2019 so člani inventurne komisije osnovnih sredstev pregledali in popisali vse nepremičnine, ki so v lasti Planinskega društva Lisca Sevnica. Na podlagi usklajenosti dejanskega stanja z zbirnimi podatki o nepremičninah pri Geodetski upravi RS, se je vzpostavila tudi knjigovodska evidenca nepremičnin v lasti Planinskega društva Lisca Sevnica.

Dokumentacija Planinskega društva Lisca Sevnica je na razpolago na sedežu društva.

Sevnica, 29.02.2020

Poročilo sestavila:
Petra Mlakar

FINANČNI NAČRT DRUŠTVA ZA LETO 2020

PRIHODKI - NAMEN	V EUR	ODHODKI - NAMEN	V EUR
razpis - mladinska dejavnost	1.100	splošni material in storitve	4.500
razpis - kulturna dejavnost	1.200	reprezentanca	600
razpis - športna dejavnost	2.500	programsko izvajanje	15.000
izvajanje nalog zaščite, reševanja in pomoči	1.690	ostale prireditve	1.200
uporabnina Zavetišče pod Svetim Rokom	500	drugi operativni odhodki	2.000
uporabnina Jurkova koča	1.500	čistilni material in storitve	300
uporabnina Slatna	2.500	komunalne storitve	1.500
članarina	11.000	električna energija	3.000
donacije	4.000	telefon, internet	400
sponzorstvo	7.000	zavarovanje objektov in opreme	700
prijavnine	5.000	tekoče vzdrževanje - oprema	2.000
izposoja opreme	500	tekoče vzdrževanje - objekti	3.500
prodaja blaga	1.200	nakup osnovnih sredstev	3.000
		drugi operativni odhodki	300
SKUPAJ PRIHODKI	39.690	SKUPAJ ODHODKI	38.000

PLANINSKA ČLANARINA 2020

Kategorije članstva in cenik		Priporočena članarina 2020 v EUR
A	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z večjim obsegom ugodnosti	60,00
A/ družinski popust		54,60
B	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti	28,00
B/ družinski popust		22,60
B1	polnoletna oseba - oseba, starejša od 65 let z osnovnim obsegom ugodnosti	21,00
S+Š	srednješolec ali študent do vključno 26. leta starosti	18,50
S+Š/ družinski popust		15,00
P+O	predšolski ali osnovnošolski otrok	8,00
P+O/ družinski popust		6,40
OPP	oseba s posebnimi potrebami	8,00
OPP/ družinski popust		6,40

TRAJANJE ČLANSTVA:

Članstvo traja od dneva včlanitve do 31. januarja naslednje leto. Za neprekinjeno zavarovanje morajo člani poravnati članarino do 31. januarja naslednjega leta.

Vprašanja lahko posredujete pisno Strokovni službi PZS, Ob železnici 30a, p. p. 214, SI-1001 Ljubljana ali na naslov e-pošte: clanarina@pzs.si. V veljavo je stopilo tudi nekaj vsebinskih sprememb, ki jih lahko pregledate na spletni strani www.pzs.si. Plačilo članarine je možno preko TRR ali v gotovini v času uradnih ur.

Članarino za leto 2020 lahko nakažete na naš TRR št.: **SI56 6100 0002 1045 467**

PLANINSKO DRUŠTVO »LISCA« SEVNICA
 Taborniška ulica 14, 8290 SEVNICA
 Kot namen plačila vpišite "Članarina 2020 - kategorija, Ime Priimek"
 Primer namena plačila: "Članarina 2020 - B, Janez Novak"

V primeru enkratnega plačila članarine za več članov hkrati (družine...) v namen vpišite vse člane in kategorije ali pa pošljite obvestilo naši blagajničarki Ani Zidar Prah ana.prah.zidar@gmail.com, da bomo imeli vse podatke. Potrdilo o plačilu članarine in nalepko za tekoče leto vam bomo po plačilu poslali po pošti na vaš naslov, lahko pa ju prevzamete **v času uradnih ur:**

- od 1. 10. do 30. 5. vsak torek od 17. do 18. ure v Planinskem zavetišču pod Sv. Rokom
 - od 1. 6. do 30. 9. vsak torek od 19. do 20. ure v Planinskem zavetišču pod Sv. Rokom.
 Planinsko društvo Lisca Sevnica je polnopravni član Planinske zveze Slovenije (www.pzs.si).

Podrobne informacije: www.pd-lisca.si

PLANINSKO DRUŠTVO »LISCA« SEVNICA

Taborniška ulica 14

8290 SEVNICA

matična številka 5134196

davčna številka 80499414

TRR SI56 6100 0002 1045 467

e-pošta: info@pd-lisca.si, pdlisca@siol.net

tel.: 041 481 697

Spletna stran: <http://www.pd-lisca.si>Predsednik: Rok Petančič, m: 041 450 501, info@pd-lisca.siTajnica: Darinka Avguštin, m: 041 481 697, pdlisca@siol.netBlagajničarka: Ana Zidar Prah, m: 041 381 796, ana.prah.zidar@gmail.com

Upravljamo z:

Jurkova koča na Lisca:gospodar Darinka Avguštin, tel. 041 481 697, pdlisca@siol.net**Zavetišče pod Sv. Rokom:**gospodar Janko Avguštin, tel. 041 272 544, janko.avgustin@gmail.com**Zavetišče na Slatni:** gospodarja Darko Krajnc, tel. 041 791 470, bozidar.krajnc@siol.netin Mojmir Rupar, tel.: 041 855 188, mojmir.rupar@siol.net**Mladinski odsek:** Valentina Žibert, tel.: 041 873 812, planinci.smo@gmail.com inMonika Verhove, monika.verhove@gmail.com.**Športnoplezalni odsek Aranea:** Rok Cizerle, tel. 051 252 657, cizerlerok@gmail.com**Klub vodnikov:** Jože Lekše, tel. 051 372 394, joze.lekse@gmail.com**Klub za varstvo narave:** Lojze Rupar, tel. 040 751 941, rupar.alojz@gmail.com**Markacijski odsek:** Doroteja Jazbec, tel. 031 270 497, doroteja.jazbec@gmail.com**Družinski izleti:** Nastja Holc, tel. 041 566 279, nastja.prijatelj@gmail.com**Planinska pevska skupina Encijan:** Darinka Avguštin, tel. 041 481 697, pdlisca@siol.net**Planinska skupina Lunarji:** Marjana Cizl, tel. 031 699 801, marjana.cizl@gmail.com**Planinski skupina Luneki:** Darinka Avguštin, tel. 041 481 697, pdlisca@siol.net**Planinski skupina Lunaši:** Martina Jamšek, tel. 041 981 878, martina.jamsek@gmail.com**Planinska skupina Tanin Sevnica:** Mojmir Rupar, tel.: 041 855 188, mojmir.rupar@siol.net**Ponedeljkova skupina:** Vinko Govekar, tel. 031 615 669, vincenc.govekar@siol.net**Torkova skupina:** Zmago Grabrijan, tel. 041 550 895, zmago.grabrijan@gmail.com**Sredina skupina:** Tone Šeško, tel.: 041 640 160, tone.sesko@gmail.com**Četrtekova skupina:** Vinko Šeško, tel.: 041 513 460, vinko.sesko@siol.com**Sobotni avtobusni izleti:** planinska vodnica Darinka Avguštin - tel.: 041 481 697, pdlisca@siol.net**Nedeljski izleti:** planinski vodnik Tone Svenšek – tel.: 031 765 886

URADNE URE:

od 1. 10. do 30. 5. vsak torek od 17. do 18. ure v Planinskem zavetišču pod Sv. Rokom

od 1. 6. do 30. 9. vsak torek od 19. do 20. ure v Planinskem zavetišču pod Sv. Rokom

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

DOBRODOŠLI V DOBRI DRUŽBI!

KAKO LEPO JE TAM GOR V DRUŽBI VESELIH, PRIJAZNIH LJUDI, KI RADI V DOLINI PUSTIMO SKRBI.

Vzpetina, kucelj, grič, hrib, planina, gora ... vseeno, kje se sprehajate in kaj vse še imate v načrtu: imejte ob tem tudi dober občutek in varnejši korak! Včlanite se v eno od več kot 270 društev, povezanih v najbolj množično zvezo društev v Sloveniji, humanitarno organizacijo, ki deluje v javnem interesu in ki že več kot stoletje druži nas, ki radi hodimo tja gor. Slovenci smo planinski narod: kot člani planinskih društev imejte tudi vi popust pri prenočevanju v planinskih kočah doma in na tujem, nezgodno ter druga zavarovanja doma in na tujem, možnost izobraževanja, usposabljanja in druženja ter kopico drugih ugodnosti in popustov.

Samota ali družba prijaznih ljudi – vseeno, kaj iščete v planinah. V neprijaznih časih, ko se vse bolj odtujujemo drug od drugega, člani Planinske zveze Slovenije v neokrnjenem gorskem okolju na svežem zraku zagotovo dobimo tisto, po kar smo prišli. In če bi se kaj zgodilo, je občutek boljši, ko veš, da s PZS v gorah nikoli nisi sam. Zato dobrodošli med članicami in člani PZS, med vrstniki in somišljeniki, ki gremo radi v naravo in radi naredimo kaj – zanjo in predvsem zase!

www.pzs.si

